

ΕΤΟΣ Ζ'

ΤΕΥΧΟΣ 5-6

ΜΑΪΟΣ—ΙΟΥΝΙΟΣ 1929

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Α.Α.Σ.Δ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ :

† ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΑΛΑΝΗΣ

PYTHAGORAS

MONTHLY ORGAN OF THE GREEK FR. MASONRY OF A. & A.S.R.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος Α. Π. Ἀλεξανδροπούλου	Σελ.	201
Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ γράμματος Γάμμα ὡς σὺμβόλου. Δ. Π. Καλογεροπούλου		203
Ἄγα τὰς ἑλληνικὰς Στοὰς Ἀκρόπολις, Κάρπειος, Πέλλα		208
Ἑγκαινία Στοῶς Πέλλα. Λόγος Ν. Μάνου, Ι. Κωνσταντίδου καὶ Α. Βέλκου Σελ. 209, 213, 215, 218		
Στοὰ Ἀδελφοποιήσις Λευκὴ ἐορτὴ εὐθελείας. Λόγος Στ. Γ. Σάκου καὶ Α. Νίκα		220
Ἄγα τὸν παγκόσμιον τεκτονισμὸν, Ἑγκαινία τεκτονικοῦ μεγάρου τῆς Γαλ. Μεγ.		
Ἀνατ. τῆς Τουρκίας.—Ἐπὶ τοῦ Τεκτονικοῦ μνημοσύνου Στοῶς Ἀρμονίας		229
Νέα Β.βλτα. Κ. Μένου Ἱστορ. καὶ Μελέται ὑπὸ Δ. Π. Καλογεροπούλου		231
Ἡ Ἀρετὴ τῆς Φιλοπατορίας. Α. Π. Ἀλεξανδροπούλου		233
Δείξις τοῦ Ὑπ. Ταξ. εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ Στ. Ἀστὴ τῆς Ἀνατολῆς		235
Διδασκαλία σχετικὴ πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπαύρου. Δ. Λάση		241
Ἡ μέθοδος τῆς Ἀναλογίας ἐν τῷ Ἀποκερμασμῷ. Π. Γιωβ. γερ		245
Δείξις ἐπιφανοῦς Βέλγου Τέκτονος ἐν Κων/λαὶ ναὸ τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Τουρκίας		253
Ἑγκαίρια τῆς Γεν. Συνελεύσεως		256
Ἑγκαινία μεγαλοπορευοῦς τεκτ. ναοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Βορ. Καλιφνίας		258
Ἔργα Ἀρετῆς καὶ ἀγάπης. Εὐγενῆς δόξα πρὸς τὴν Στ. Ἀδελφοποιήσις		259
Ἄγα τὰς ἑλληνικὰς Στοὰς. «ἨΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΟΝ»		260
Εἰδήσεις ἐκ τοῦ παγκοσμίου Τεκτονισμοῦ		262
Ἐπιπολιτικὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα. Τετάρτη διεθνῆς ἐκθεσὶς Θεσσαλονίκης		264

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΟΔΟΣ ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3—ΑΘΗΝΑΙ

ADRESS :

3 VALTETSIU STREET—ATHENS

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΑΛΕΤΤΑΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου 38

Β. Γ. ΒΟΥΓΛΑΣ

Διευθυντὴς Ἴατρος «Εὐαγγελισμοῦ»

Ἐπισκέψεις 3-5 μ.μ. Τηλεφ. 4-96 56 ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΖΕΡΒΟΣ

Διευθυντὴς Ἴατρος τοῦ Δημοτικοῦ Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν

Ἐπισκέψεις 3-7 μ.μ. Τηλ. 10-20 νέον 84 ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΕΛΠΙΔ. ΔΑΜΗΛΑΚΟΣ

ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Δέχεται καὶ θεραπεύει διὰ νεωτέρων ἡλεκτρ. μεθόδων τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ΝΟΣΗΜΑΤΑ νευρο-ἀρθρῶν, συμπαθητικοῦ συστήματος καὶ ἐσωτερ. ἐκκρίσεων (ἐνδοκρινικά) καὶ ἀπὸ πάσης φύσεως ψυχασθενείας.

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ 24Α 9-12 καὶ 4-7 Μ.Μ.

Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ & ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Τ. Ἐπιμελητὴς Ὀδοντῆς Σχολῆς Ἐθν. Πανεπιστημίου

ΙΑΤΡΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πατησίων-Χαλκοκονδύλη 22 Λεωφ. Γεωργίου Α' - Βενιζέλου 108

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ

9-12 π. μ. καὶ 3-7 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

Πλήρης ἐγκατάστασις ἀκτίνων ἰσχύου δι' ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀκτινογραφίας τῶν ὀδόντων.

Τιμαὶ προσιταί. Εὐκόλῃσι πληρωμῶν διὰ μηνιαίων δόσεων.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΙΣ ΣΑΣ

Προτιμήσατε τὸ Γραφεῖον

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ 8, ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἄδ.: ΑΓΓ. Ι. ΤΡΩΙΑΝΟΥ

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«...ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν
οἷς ἱερά προφέρουσα φύσις δαίκνυσιν ἕκαστα...»

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νέας Περιοδ. τόμ. Ζ'

ΜΑΪΟΣ 1929

Τεύχος 5

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἡ ἔννοια τῆς Πατρίδος δὲν εἶναι χίμαιρα, δὲν εἶναι οὐτοπία· ἀπορρέει ἐκ τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ ἐκφράζει ὑφιστάμενον φυσικὸν δεσμὸν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ τὴν ὅλην περιβάλλουσαν φύσιν. Ἡ ἔννοια τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ βεβαίως τὴν ὑπερτάτην πραγματικότητα διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν. Ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἔννοια ὀρίζουσα διαφορὸς τῆς ζωῆς σχέσεις, ἀναφέρεται εἰς πραγματικότητα.

Ἡ ζωὴ ἐμφανίζεται ἀνὰ τὸν ἡμέτερον πλανήτην διὰ τῆς διαδοχικῆς ἐξ ὁμοειδῶν ὀργανισμῶν ἀναπαραγωγῆς καθ' ὄρισμένον χρόνον καὶ τόπον καὶ ὑπὸ συγκεκριμένας ἐδαφικὰς καὶ κλιματολογικὰς συνθήκας.

Ἐμφανίζεται δὲ ἡ ζωὴ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὑπὸ διαφορὸς μορφάς, ὡς φυτικὴ καὶ ζωϊκὴ, μὴ ἐρευνημένης ἐνταῦθα τῆς ἀδήλου δυνάμεως τῆς προκαλούσης τὰς ἐσωτερικὰς τῶν ὄντων μεταβολάς.

Καὶ ἡ μὲν ζωὴ τῶν φυτῶν καὶ ζωοφύτων ἐξελίσσεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφικοῦ σημείου, ἐφ' οὗ ἐμφανίζεται. Ἡ δὲ τῶν ζώων ἐκδηλοῦται πρωτίστως διὰ τῆς ἀθροιστικῆς κινήσεως. Παρὰ ταύτην ὅμως οὐδέποτε ἢ σπανιώτατα τὰ ζῶα ἀπομακρύνονται τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως. Καὶ μόνον τὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ ταξιδεύουσι περιοδικῶς, ἐκλέγοντα ἐξ ἐνστικτοῦ δύο τόπους διαμονῆς χειμερινῆς καὶ θερινῆς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐπανέρχονται καθ' ὄρισμένην ἐποχὴν εἰς τὴν αὐτὴν χώραν καὶ τὴν αὐτὴν πολλάκις φωλεάν.

Μόνος ὁ ἀνθρώπος δύναται κατὰ βούλησιν ἐλευθέραν νὰ διατρέχη πᾶσας τὰς χώρας τῆς γῆς, ἀλλ' οἰασθήποτε καὶ ἂν διαδρομὴ ἀποστάσεις, οἰουσθήποτε καὶ ἂν διαπλεύση ὠκεανούς δὲν παύει νὰ συνδέηται κατὰ φυσικὸν νόμον πρὸς τὴν γενέτηραν χώραν, ἐν ἣ εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἢ ἐκ τῆς ὁποίας προήρχοντο οἱ γεννήτορες αὐτοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ χώρα, ἐξ ἧς ὠρμήθη διὰ τῆς διαδοχικῆς ἀναπαραγωγῆς ἡ ζωὴ

ἐκάστου ἀνθρώπου. Αὕτη εἶναι ἡ χώρα ἢ προσδώσασα εἰς αὐτὸν κατὰ βιολογικούς νόμους τὴν σωματικὴν ρώμην, τὴν πνευματικὴν δύναμιν καὶ τὰς ἄλλας μερικὰς δεξιότητας, αἵτινες ὥπλισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν ἱκανὸν νὰ διαβαίνει ὠκεανούς ἢ ἐρήμους, νὰ ἐγκλιματίζεται, νὰ ἑναρμονίζεται πρὸς τὸ ἑκασταχοῦ περιβάλλον, νὰ ἐμπνέται ἐκ τούτου καὶ νὰ παραλαμβάνη ὅ,τι ἀγαθὸν συναντᾷ, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταδίδῃ ὅ,τι πολύτιμον παρέλαβεν ἐκ κληρονομικότητος καὶ ἐξ ἱστορικῆς παραδόσεως.

Καὶ ἰδοὺ ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος προκύπτει ἀφ' ἑαυτῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου τῆς δημιουργίας συνδέουσα τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ μέλλον. Ἰδοὺ διατὶ πᾶς φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, πᾶς σωφρονῶν καὶ εὐλαβούμενος τοὺς νόμους τῆς φύσεως τεθειμένους κατὰ θεϊαν οἰκονομίαν ὀφείλει νὰ μὴ λησμονῇ ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ τὴν γενέτειραν πατρίδα. Τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπιβάλλεται κατὰ μείζονα λόγον εἰς τοὺς ἐλευθέρους τέκτονας, ὡς ἠρμηνεύθη ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες ἀπέναντι τῆς πολιτείας» δημοσιευθέντι εἰς τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου. Ἄλλ' τὸ καθῆκον τοῦτο ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς γενετείρας καὶ εἰς τὴν κατ' ἐλευθέραν βούλησιν κτηθεῖσαν θετὴν πατρίδα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἀτομικὴ ζωὴ ἐξειλίχθη καὶ συντηρηθῆ καὶ τὸ πνεῦμα ἀνυψώθη, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπετεύχθη.

Ἡ τοιαύτη κατ' ἐπέκτασιν ἔννοια τῆς πατρίδος διὰ πᾶσαν χώραν μονίμου ἐγκαταστάσεως καὶ διαβιώσεως ἀνακύπτει ἐκ τῆς πραγματικότητος, δημιουργούσης ἀναγκαίους δεσμούς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν περιβάλλουσαν κοινωνίαν, ἧς ἡ εὐνομία καὶ ἡ εὐημερία ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀτομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς ἀνάγκας καὶ προάγει ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τὸν συμβιοῦντα ἄνθρωπον.

Ἐντεῦθεν διεγείρεται βαθμηδὸν στοργὴ καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν φιλόξενον χώραν, κατὰ λόγον μάλιστα τοῦ καλλιεργουμένου ἐν αὐτῇ πολιτισμοῦ. Οὕτως ἡ φιλοπατρία διχάζεται μεταξὺ φυσικῆς καὶ θετῆς πατρίδος, χωρὶς νὰ ἀτονῇ, ἀλλ' ἐντείνεται μάλιστα, διότι ἡ ἀγάπη καθίσταται ἀπέραντος, ἐφ' ὅσον ἡ ψυχὴ ἐξευγενίζεται.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΑΜΜΑ ΩΣ ΣΥΜΒΟΛΟΥ

(Ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς γενομένης τὴν 2 Ἀπριλίου
εἰς τὴν Σ. Στ. τῆς «Ἀδελφοποιήσεως»)

Περὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου γράμματος τοῦ ἀλφαβήτου ἐγράψαμεν ἱκανὰ ἐν τῷ «Πυθαγόρῳ». (1) Σήμερον θὰ εἰπώμεν τινα περὶ τοῦ Γάμμα.

Τὸ Γάμμα εἶναι τὸ τρίτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Εἰσήχθη πρὸ 35 αἰῶνων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Φοινίκῃ καὶ ἀφωμοιώθη πρὸς τὸ Ghimel τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἐγράφετο μὲ Φοινικὸς χαρακτῆρας.

Εἶναι ἐπίσης τὸ τρίτον γράμμα τῆς γοτθικῆς γραφῆς γίβα, τῆς γλαγκολιθικῆς (ἀρχαίας σλαβικῆς) καὶ τῆς Ρωσσικῆς.

Ὅμοιάζον πρὸς γνώμονα παριστᾷ κατὰ τινὰς μὲν χεῖρα ἡμικλεισμένην, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἐγείρεται, ἵνα συλλάβῃ τι, κατ' ἄλλους δὲ λαιμὸν ἀνθρώπου ἢ ζῴου καὶ δὴ καμήλου, ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραμαϊκὴ ὀνομασία τοῦ γράμματος Γαμλά (κάμηλος).

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λαιμὸς εἶναι τὸ μέρος, ἐν ᾧ σχηματίζεται καὶ σωματοποιεῖται ὁ συλληφθεὶς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ Λόγος, διὰ τοῦτο τὸ Γ. ἐξελήφθη ὡς τὸ ἔμβλημα τοῦ περικαλύμματος τῶν πνευματικῶν μορφῶν καὶ τῆς ὑπὸ πάντας τοὺς τύπους ὀργανικῆς γενέσεως πασῶν τῶν ἰδεῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν σωματικῶν ὀργάνων ἢ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν των.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ Γ. σημαίνει ἐγὼ αὐτὸς καὶ συμβολίζει τὸ μυστήριον τῆς γενέσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἐμψυχοῦσα τὰ ὄντα θεία μορφή (τὸ πνεῦμα δηλ.) ὑποδύεται ἀνθρωπίνην μορφήν καὶ ἐνοῦται μετὰ τῆς ὕλης οὗτω δὲ ὁ ἀνθρώπος ἀποκαθαίρεται πάσης γηίνης ἀκαθάρτου οὐσίας καὶ ἐξελίσσεται εἰς ἀπόλυτον γνῶσιν καθιστάμενος αὐτόφωτον πνεῦμα.

Ὡς ἐκ τούτου τὰ μὲν παλαιότερα μυστήρια ἔλαβον τὸ Γ. ὡς ἀρχικὸν γράμμα τῶν λέξεων γεννήτωρ (generator), γέννησις, γνῶσις, γεωμετρία, τὰ δὲ νεώτερα ὡς ἀρχικὸν τῶν Γολγοθᾶς, god, gott, grand Architecte, gloire καὶ grandeur.

Πρῶτος ὁ Ἕλλην φιλόσοφος Πυθαγόρας συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ παραλληλίσῃ τὸν ἀριθμὸν 3 πρὸς τὸ κεφαλαῖον Ἑλληνικὸν γράμμα Γ. καὶ πρὸς τὸ τοῦ αὐτοῦ σχήματος, ἀλλ' ἀντιθέτου σημασίας Ἰῶδ

1) Ἰούλιος 1928 σελ. 272 καὶ Ὀκτώβριος 1928 σελ. 386.

τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου καὶ νὰ τὸ ὑποδείξῃ ὡς τὸ ἀρχικὸν τῆς λέξεως Γνώσεως καθορίζων συγχρόνως τὴν ἐν αὐτῷ ὑποκρυπτομένην συμβολικὴν καὶ ἀριθμοσοφικὴν ἔννοιαν.

Ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ φιλοσόφου τούτου ἐβάδισαν οἱ μαθηταὶ του Φιλόλαος καὶ Ἀρχύτας, Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ ὅλα τὰ ἐκ τῆς φιλοσοφίας αὐτῶν ἀπορρέυσαντα φιλοσοφικὰ καὶ μυσταγωγικὰ συστήματα.

Τούτων ἄξιον μνείας εἶναι τὸ τοῦ Βράχμα, ἐν ᾧ τὸ Γ. ἐθεωρήθη ὡς ἀρχικὸν στοιχεῖον καὶ σύμβολον τοῦ θεοῦ τῶν ἀριθμῶν καὶ πατρωνος τῶν σχολείων καὶ τῶν σοφῶν Ἑταιρειῶν gnomes, ὁ ὁποῖος ἐκράτει εἰς τὰς χεῖράς του κλεῖδας συμβολίζουσας ὅτι ἡ γνῶσις τῶν ἀριθμῶν ἦτο ἡ κλεῖς ὅλων τῶν μυστηρίων.

Κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους τὸ Γ. ἐξελήφθη ὡς συμβολικὴ ἀπεικόνισις τοῦ θερισμοῦ, διότι ὑπὸ τῶν λεξικογράφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρατηρήθη ὁμοιότης τῆς σφραγίδος (τοῦ τύπου) τοῦ γράμματος τούτου πρὸς δρέπανον (πρὸβλ. Fuhr Berl phil. Wochen schrift Tome XXI (1911) σελ. 1176 Διονύσιος Θοῤῥξ σελ. 488—490 καὶ Ktvtia. Gud. Παράρτημα 5915).

Ὁ Βυζαντινὸς συμβολισμὸς τοῦ Γ ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑλληνοβυζαντινῷ παροιμιαστῆρῳ τοῦ Heinrici (τῷ δημοσιευθέντι εἰς τὸ Abhandl. d. kgl. Sächs. Gesellschaft d. Wissenschaften hist. phil. klasse Bd. XX VIII (1911) σελ. 90, 14) καὶ τῷ γραμματικῷ Μαρκιανῷ κώδικι (τῷ ἐκδεδομένῳ ἐν τῷ Berichte der kgl. Sächs. Gesellschaft histor. phil. Kl. Bd. LXIV (1912) : ein cento grammaticus codex Marcianus VII 38) ὡς ἐξῆς : «Γ παρὰ τὸ ἀμᾶν, τὸ θερίζειν δρεπανώδης γὰρ ὁ τύπος αὐτοῦ».

Οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίως ὁ Εὐσέβιος καὶ ὁ Ἅγιος Ἰερώνυμος θεωροῦσι τὸ Γ ὡς σύμβολον τῆς ἀφθονίας (Vuilliaud (Paul) La kabbale. Juive Histoire et doctrine Paris 1923 том. A. σελ. 187).

Κατὰ τὴν Ἑβραϊκὴν παράδοσιν τῆς Ἀνατολικῆς Καββαλᾶς τὸ Γ ἢ μᾶλλον τὸ ἀντίστοιχον αὐτοῦ ghimel ὑπεμφαίνει τὸ δένδρον, ἐξ οὗ καταπίπτει ὁ ὄριμος καρπός του.

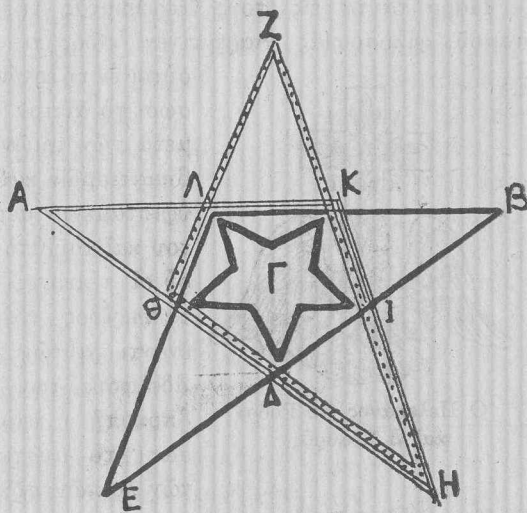
Μεταφορικῶς δὲ λαμβανόμενον τὸ γράμμα τοῦτο σημαίνει τὴν ἐξ ὅλων τῶν ἐκλάμψεων τοῦ ὑπερτάτου λόγου πηγάζουσαν διανόησιν, καθόσον οὗτος γνωρίζει τὰς ἀμοιβαίας ἐναλλαγὰς τοῦ ἐκ τοῦ ἀντικατοπτρισμοῦ προερχομένου ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ φωτὸς (Al-lendy (R) Le symbolisme des nombres Paris 1921 σελ. 69 Char-

rot. La Rose croix pentagrammatique en Voile d'Isis août 1914).

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Δυτικῆς Καββαλᾶς, ὡς μᾶς ἀναφέρει ὁ Limousin εἰς τὸ βιβλίον του Kabbale littéraire occidentale τὸ Γ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἰδέαν τῆς δυνάμεως, τῆς βίας καὶ τῶν αἰτίων, ἐξ ὧν προκύπτει, ἀντιστοιχεῖ δὲ 1ον πρὸς τὸ ὄνομα gadol (magnus), 2ον πρὸς τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἀγγέλων τὴν ὁποίαν οἱ μὲν Ἰσραηλῖται καλοῦσιν aralim (τοῦτέστι μεγάλους καὶ ἰσχυρούς), ἐκ δὲ τῶν Καββαλιστῶν οἱ μὲν ἀρχαιότεροι ὀνομάζουσι **θρόνους**, οἱ δὲ νεώτεροι **ἀγγέλους**, 3ον πρὸς αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεὸν τὸν Τετραγράμματον **Ἐλωχείμ**, ὃν ὑπηρετοῦντες οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ σχηματίζουσι τὴν μορφήν ἐκ τῆς ὕψους ὕλης (τὴν τάξιν ἐκ τοῦ Χάους), καὶ 4ον πρὸς τὸ binah τὸ ὁποῖον σημαίνει πρόνοιαν, διανόησιν (Lenain la science Cabalistique ou l'art de connaitre les bons genies. Amiens 1823, Paris Die Kabbala. Leipzig 1921).

Ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς αὐτῆς παραδόσεως παραλαβόντες τὸ Γ πάντες οἱ λαοὶ υἰοθέτησαν αὐτὸ ὡς ἀρχικὸν γράμμα καὶ ὡς σύμβολον τοῦ Θεοῦ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν, εἴτε τὴν τοῦ Συρίου Gad, εἴτε τοῦ Πέρσου Goda, εἴτε τοῦ Γερμανοῦ Gott, εἴτε τοῦ Ἑγγλῶν God κλπ.

Κατὰ τὴν ἑρμειακὴν φιλοσοφίαν τὸ Γ κατέχει τὴν ἕκτην θέσιν τοῦ ἀλχημιστικοῦ ἀλφαβήτου εἶναι τὸ ἀρχικὸν τῆς Γνώσεως, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ζῳδιὸν τοῦ ταύρου καὶ ὡς ἔμβλημα τῆς φυσικῆς κεντρόφυγος δυνάμεως τῆς περιστάσεως τὸ κεντρικὸν πῦρ τῆς φύσεως περιγράφεται ὡς σύμβολον τῆς γενέσεως τῶν σωμάτων καὶ τοποθετεῖται συνήθως εἰς τὸ κέντρον τοῦ φλογοβόλου ἀστήρος, καθόσον κατὰ τοὺς ἀποκρυφολόγους τὸ γράμμα Γ συνδέει τὰ τρία τρίγωνα (τὸ AKH,

Τὰ τρία τρίγωνα εἰς ἃ ἀναλύεται ὁ φλογοβόλος ἀστήρ.

Ribaucourt (τὸ τοῦ παρελθόντος, τὸ τοῦ παρόντος καὶ τὸ τοῦ μέλλοντος, ἐξ ὧν ὁ πεντάκτινος οὗτος ἀστήρ ἀπαρτίζεται), τὰ ὑποδεικνύοντα τῷ νεοφύτῳ ὅτι ἡ γνῶσις τοῦ στοιχείου τούτου ἀποκτᾶται δι' ἀπαύστων μόχθων, ἀφοῦ οὗτος ἀπαλλαγὴ τῶν πλανῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ δογματικοῦ φανατισμοῦ, ἐκ τῆς παραμελήσεως τῆς οὐσίας χάριν τῶν τύπων καὶ τὰνάπαλιν τῶν τύπων χάριν τῆς οὐσίας καὶ ἐκ τῆς ἀμαθείας τῶν λαῶν.

Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος τέκτονες καὶ οἱ διαδεχθέντες αὐτοὺς οἰκοδόμοι τῶν ἐκκλησιῶν ἀντικατέστησαν ἔν τε τῇ τέχνῃ καὶ τοῖς μυστηρίοις αὐτῶν τὸ γεωμετρικὸν σύμβολον Γ διὰ τοῦ γνώμονος τὸν ὁποῖον προσδιώρισαν ὡς σημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν ὁμοτέχνων των καὶ ὡς μυσταγωγικὸν σύμβολον τῆς διανοίας καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Τὸ Γ ὅμως δὲν ἔχασεν ἔντελῶς τὸν συμβολισμόν του καθ' ὅσον οἱ ἐν ταῖς στοαῖς τῶν οἰκοδόμων γενόμενοι δεκτοὶ ἐλεύθεροι τέκτονες ἀποκατέστησαν μὲν τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς συμβόλου ἐκπροσωποῦντος τὸ τρίτον, πέμπτον καὶ ἑβδομον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, διετήρησαν ὅμως ἐν τῇ βασιλικῇ αὐτῶν τέχνῃ καὶ τὸν γνώμονα.

Παρὰ ταῦτα εἰς τοὺς ἐξερευνητὰς τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τεκτονισμοῦ φιλοσοφίας παρέμεινεν εἶδος τι αἰνίγματος, καθ' ὅσον

Ὁ Πελεκάνος, τὸ Ρόδον
καὶ ὁ Σταυρός.

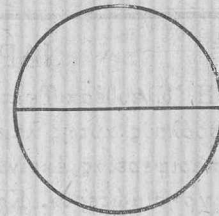
οὗτοι ἐν τῇ ἐρεύνη των ἔπρεπε νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ αἷτιον τοῦ συνδέσμου τοῦ Γ μετὰ τῶν τριῶν κρούσεων, τῶν τριῶν βηματισμῶν καθὼς καὶ τὴν σχέσιν τὴν ὑφισταμένην μετὰ τοῦ γράμματος τούτου καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον γνώμονος, δι' οὗ οἱ τέκτονες τῆς 16 καὶ 17 ἑκατονταετηρίδος ἐδείκνυον εἰς τοὺς τυχόν ἔναντι αὐτῶν ἰσταμένους ἀγνώστους ἀδελφούς των ὅτι προετίμων νὰ τοὺς ἀποκοπῇ ἡ κεφαλὴ ἀπὸ τοῦ νὰ προδώσωσι τὸ μυστικόν, ὅπερ τοὺς διέκρινε τῶν λοιπῶν συνανθρώπων των καὶ τοὺς

συνέδεε μετὰ τοῦ τάγματος.

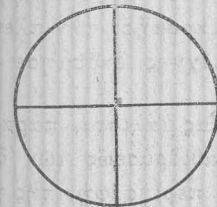
Τὸ Γ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ τεκτονικῇ ἐθεωρήθη ὡς τὸ καθοδηγοῦν τὰ βήματα τοῦ νεοφύτου μυστηριῶδες ἔμβλημα, δι' οὗ ἐκδηλοῦται τὸ δημιουργοῦν τὴν γνῶσιν μυστηριῶδες αἷτιον τοῦ κόσμου καὶ συμβολίζεται ἡ γένεσις ὡς δύναμις διαϊωνίζουσα τὴν σειρὰν τῶν ὄντων, ἡ γνῶσις ἡ γεννώσα τὸν πρὸς τὴν μάθησιν πόθον καὶ ἡ γεωμετρία, ἥτις

ὡς βάσις πάσης ἐπιστήμης συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴ πλανᾶται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ Χάος.

Τινές, ἐν οἷς καὶ ὁ Wirth¹ εὔρον ὁμοιότητα τοῦ Γ πρὸς τὸ Ρόδον τῶν ἵπποτικῶν μυστηρίων τοῦ μεσαιῶνος καὶ ἀπεφάνησαν ὅτι οἶαν συμβολικὴν θέσιν κέκτηται τὸ ρόδον ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν αὐτὴν περίπου ἔχει καὶ τὸ Γ ἐν τῷ φλογοβόλῳ ἀστέρι. Εἶναι δηλ. τὸ σύμβολον τῆς συντελουμένης ἐν τῇ φύσει γονιμότητος τὸ συμβολίζον ἐνίοτε καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν.

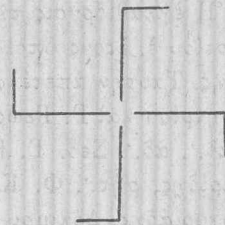
Ἄλλοι ἐνόμισαν ὅτι διὰ τοῦ Γ συμβολικῶς ἀρχήθεν ἐσημειοῦτο τὸ κέντρον τοῦ Μεγάλου Φωτὸς τῶν Μυσταγωγῶν, τὸ ὁποῖον οἱ ἀλχημιστὰι ἐσημείουν διὰ τοῦ ἰδεογράμματος τοῦ Ἐλατος. Τὸ ἰδεόγραμμα τοῦ Ἐλατος ὁ ἐσημειοῦτο εἰς τὸ κέντρον τοῦ Μεγάλου Φωτὸς τῶν Μυσταγωγῶν.

Τὸ σύμβολον τῆς γονιμότητος.

Κατ' αὐτοὺς τὸ ἰδεόγραμμα τοῦτο παρήγαγε τὸ G καὶ παρέσχεν ἀλφαβητικὸν χαρακτῆρα εἰς τὸ σύμβολον τῆς γονιμότητος, ἐκ τοῦ ὁποῖου προέκυψεν ὁ ἀρχαῖος σταυρὸς gammée ὁ ἐπιλεγόμενος swastika. Ὁ Gottfried von Bouillon ἐδίδαξεν εἰς τὰς Γαλλικὰς στοὰς ὡς μᾶς ἀναγράφει τὸ περιοδικὸν τῆς ἐν Λονδίῳ στοᾶς τῶν τεσσάρων ἐστεμμένων Ars Quatuor Coronatorum, εἰς τὸν X τόμον σ. 40 καὶ 150, ὅτι τὸ Γ εἶναι τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τῶν λέξεων gloire καὶ grandeur.

Ὡσαύτως ἀναφαίνεται ὡς σύμβολον τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου γονιμοποιήσεως τῆς Γῆς, ὡς ἀρχικὸν τῆς λέξεως giblim, ὡς ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἰησοῦϊτικοῦ τεκτονισμοῦ, ὡς ἐπίτησις τοῦ Gomei El Jehona κλπ. Ἀναρτᾶται δὲ συνήθως τὸ Γ ἐκ τῆς ταινίας ὡς διακριτικὸν γνῶρισμα τοῦ Σεβασμίου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Περιστευλίου καὶ χρησιμεύει ὡς στόλισμα καὶ σύμβολον τῶν Μεγάλων Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Heredom, καὶ τοῦ κρεατίνου χρώματος πύλου τοῦ κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Σκωτίας.

Ὁ σταυρὸς ὁ ἐπιλεγόμενος swastika

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ 30^{ος}

1) Wirth (Oswald) Tarot des imagiers du moyen âge. Paris 1927 σ. 365.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΙΔΡΥΣΙΣ ΝΕΩΝ ΣΤΟΩΝ

Ἡ Ἐλευθέρα Τεκτονική ἡρέμα, ἀλλὰ ἀδιαλείπτως ἐπεκτείνει τὰς φωτοβόλους αὐτῆς λάμπεις ἀνά πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα εἰς τὰς περιφερείας ἐκεῖνας, καθ' ἃς τὸ τεκτονικὸν φῶς δύναται νὰ καταστῇ χρησιμώτερον. Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως ἐπεξετάθη ἡ τεκτονική λάμπεις μέχρι Κομοτινῆς, ἐνθα ἰδρύθη ἡ νέα Στοὰ «Κάβειρος», ἀπὸ δὲ τῆς Θεσπλίης ἐξεπέμφθησαν τοιαῦται μέχρι τῆς Ἐδέσσης, ἐν ἣ συνεπάγη ἡ Στοὰ «Πέλλα» ἀπορρεύουσα ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Μητρὸς Στοᾶς «Φίλιππος».

Ἐπίσης δὲ καὶ ἐν Ἀνατολῇ Ἀθηνῶν παρὰ τὴν περίσσειαν τῶν λειτουργουσῶν Στοῶν ἀφυπνίσθη ἀρχαία Στοὰ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀκρόπολις» προοικονομούμενη, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ κοσμήσῃ τὴν πλειάδα τῶν Στοῶν, ὡσπερ ποτὲ ἡ Ἀκρόπολις τῆς τέχνης ἐκόσμησε τὸ ἀρχαῖον Ἄστυ.

Ὁ «Πυθαγόρας» εὐχαρίστως, χάριν τῆς Ἱστορίας μάλιστα, παρατίθῃσι τὰς κυριωτέρας πληροφορίας περὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν δύο Στοῶν, «Ἀκρόπολις» καὶ «Κάβειρος», πλήρη δὲ περιγραφὴν τῆς γενομένης πανηγυρικῆς τελετῆς πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῆς Στοᾶς «Πέλλα» συντεταγμένην ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσπλίᾳ ἀδ. Ἰωάννου Κωνσταντινίδου, ὡς καὶ τὰς γενομένας ἐπικαίρους προσφωνήσεις.

Σ. ΣΤΟΑ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»,

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς νέας Στοᾶς «Ἀκρόπολις» ἐγένετο τῇ 23ῃ Μαρτίου ἔ. ἔτους ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς μελῶν τῆς Μεγ. Ἀνατολῆς. Ταύτην ἀπετέλουν οἱ ἀδ. ἀδ. Ἀθ. Ἰωάννου, Ἀνδρ. Παπαδημητρίου καὶ Γ. Γεωργαλάς. Οἱ δὲ ἐγκαταστάντες ἀξιωματικοὶ εἶναι οἱ ἀδ. ἀδ. Σεδ. Γ. Βιτσαξῆς, ἐπόπται Ἰ. Ριζόπουλος καὶ Ἐμ. Δαγλαρίδης, ρήτ. Φ. Κριτσέλης, Γραμμ. Θ. Ἀνδρεάδης, Ταμ. Σ. Ἀργυριάδης, Δόκιμοι Κ. Ἀλωιέρης καὶ Κ. Τζωρτζόπουλος, Ἐλεον. Ἰ. Μπαχάουρ, τελετ. Κ. Ραμπάνος, Στεγ. Ἰ. Βιτσαξῆς καὶ πρόθ. ρήτ. Μ. Τυπάλδος.

Σ. ΣΤΟΑ «ΚΑΒΕΙΡΟΣ»,

Ἡ ἐν Κομοτινῇ Στοὰ «Κάβειρος» ἐγκαθιδρύθη τῇ 17 Φεβρ. 1929 ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθεῖσης ἐκ τῶν ἀδ. ἀδ. Δ. Παλίτου, Σεδ.

τῆς Σ. Στοᾶς «Τοιμισκῆς», Σ. Γούναρη, πρῶην Σεβ.: καὶ ἤδη ἐπόπτου τῆς αὐτῆς Στοᾶς καὶ Γ. Σειραχίδη Σεβ.: τῆς ἐν Εἰνάθῃ Στοᾶς «Ἐκάτη».

Ἐγκατέστησαν δὲ ὡς ἀξιωματικοὶ τῆς Στοᾶς οἱ ἀκόλουθοι ἀδελφοὶ Σεβ.: Σπ. Διδάρης, ἐπόπται Μανθούλης καὶ Δάρειος Ναχμίας, ρήτ.: Ἀναγνωστάκης Ρουσσός, Γραμ.: Εὐγ. Κουφιδάκης, Ταμ.: Κωνστ. Ἰωαννίδης, Ἐλεον.: Μωϋσῆς Ναχμίας, Δοκ.: Ἡλ. Ντόντος καὶ τελετ.: Ἄνδρ. Παπαδάτος.

Σ.: ΣΤΟΑ «ΠΕΛΛΑ»,

Ἡ ἐν Ἐδέσῃ Σ.: Στοᾶ «Πέλλα» ἐγκαθιδρύθη τῇ 30ῇ Μαρτίου ἐ. ἔτους ὑπὸ τῆς ἐκπροσωπησάσης τὴν Μεγ.: Ἀνατ.: ἐπιτροπῆς, ἣν ἀπετέλεσαν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Στοᾶς «Φίλιππος» Ἀθ. Μᾶνος, Ἰωάν. Κωνσταντινίδης καὶ Θεοδ. Πελοπίδας.

Ἐγκατέστησαν δὲ ὡς ἀξιωματικοὶ τῆς Στοᾶς οἱ ἀδ.: ἀδ.: Σεβ.: Σωτήριος Κοσμάς, ἐπόπται Χριστόδουλος Χατζηδημούλας καὶ Σόλων Πιπίνος, Ρήτ.: Σπ. Μαυρομμάτης, Γραμ.: Γεώργ. Κώρτσης, ταμ.: Λάζαρος Εἰένος, Δοκ.: Γεώρ. Ζωγραφίδης καὶ Ἐλεον.: Κωνστ. Λῶλος.

Ἐγκλίνει τῆς Σ.: Στ.: «Πέλλα» ὑπ' ἀρ. 82 ἐν Ἀν.: Ἐδέσσης

- » Φῶς ἐκ τῶν κάτω, φωτίσατε τὰ πλήθη, μορφώσατε τὸν λαὸν
- » θετικῶς σεῖς οἱ διανοούμενοι, ἀνασύρατε αὐτὸν ἐκ τῆς ἀγνοίας
- » καὶ τῆς πλάνης καὶ θά' δημιουργήσητε μίαν νέαν Γαλλίαν».

Βίκτωρ Οὐγγώ

Φῶς ἐζήτει διὰ τὰ πλήθη ὁ Μέγας Γάλλος ἀνθρωπιστής, ὁ αἰιμνηστος ἀδελφὸς Βίκτωρ Οὐγγώ, καὶ φῶς ἤρχισε νὰ διαχέῃ ἀπὸ τῆς 30 Μαρτίου 1929 εἰς τὴν περιώνυμον τῆς Ἐδέσσης πόλιν ὁ ὑπὸ τῆς Σ.: Στ.: «Φίλιππος» στηθεὶς τηλαυγῆς φάρος, τὸν ὅποσον οἱ ἱδρυταὶ ἐτίμησαν μὲ τὸ ὄνομα «Πέλλα» εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου πρωτευούσης τῶν ἀρχαίων τῆς Μακεδονίας βασιλείων.

Καὶ τοῦ Φάρου αὐτοῦ τοῦ φωταγοῦς, ὅστις ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς διὰ τὴν Ἐδεσσαν ἡμέρας, ἤρχισε διαχέων ἄπλετον φῶς καθ' ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν, τοῦ Φάρου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἀρραγῆ ἐτέθησαν τὰ θεμέλια πρὸ ὀλίγου, οἱ λίθοι οἱ θεμέλιοι ἀνεζητοῦντο καὶ συνελέγοντο ἐπὶ διετίαν ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ Φιλτ.: ἀδελ.: Κωνσταντίνου Μικροῦ, Γυμνασιάρχου τότε ἐν Ἐδέσῃ, συνελέγοντο καὶ ἀπεστέλ-

λονται εἰς τὸν «Φίλιππον» ἵνα λαξεύμενοι, λειαινόμενοι καὶ ἐξομαλυνόμενοι διὰ τῆς ἀμίλης τῆς ἠθικῆς ἀποδόλωσι τὰς τρυχύτητας αὐτῶν.

Καὶ οἱ λίθοι αὐτοί, κυβικοὶ γενόμενοι, ἐτοποθετήθησαν στερεοὶ καὶ ἀσάλευτοι εἰς τὰ θεμέλια τοῦ φωταυγοῦς αὐτοῦ φάρου, τοῦ τεμένους τούτου τῆς Ἄρετης.

Οἱ λίθοι οὗτοι ὁκτὼ τῶν ἀριθμῶν, οἱ ἰδρυταὶ οὗτοι, τῶν ἐποίων τὰ ὀνόματα ὡς καὶ τὸ τοῦ πρωτεργάτου ἀδελ.· Κ. Μικροῦ θὰ μένωσιν αἰώνια εἰς τὰς δέλτους τῆς Σ.· Στ.· «Πέλλα» εἶναι οἱ ἀδελ.· Σωτ. Κοσμάς, Χριστόδουλος Χατζηδημούλας, Σόλων Πιπίνος, Σπ. Μαυρομμάτης, Γεώργ. Κιόρτσος, Λάζαρος Εἴνος, Γεώργ. Ζωγραφίδης καὶ Κωνστ. Λῶλος.

Οὗτοι κληθέντες εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἑδέσση παρεπιδημοῦντος ἀδελ.· Θεοδ. Πελοπίδα προσεκάλεσαν ἐκ Θεσσαλονίκης τὸν Σεβ.· τῆς Σ.· Στ.· «Φίλιππος» Δημ. Μργαρίτην, τὸν Πρύτανιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Τεκτόνων, καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν αὐτοῦ ἀπεφάσισαν τῇ 22ῃ Ἰουλίου 1928 τὴν ἵδρυσιν τῆς Σ.· Στ.· «Πέλλα» καὶ ἐξέλεξαν τὸ προσωρινὸν Συμβούλιον τῶν ἀξιωματικῶν ἀναθέσαντες τὴν Προεδρείαν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελ.· Σπύρον Μαυρομμάτην, καθηγητὴν τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν ἀπόφασιν τῶν συνελθόντων μελῶν καὶ τὴν καταρτισμὸν τοῦ προσωρινοῦ Συμβουλίου διεβίβασε πρὸς τὴν Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.· ἢ Σ.· Στ.· «Φίλιππος» καὶ διὰ πίνακός τῆς συνέστησε θερμῶς τὴν ἀποδοχὴν τῆς αἰτήσεως καὶ ἔγκρισιν τῆς ἀποφάσεως τῶν ἰδρυτῶν.

Ἡ Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.· ἐκτιμήσασα τοὺς λόγους τοὺς ὑπαγορευόμενους τὴν ἵδρυσιν Στοᾶς ἐν Ἑδέσση καὶ βεβαιώθησεν περὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ἰδρυτῶν εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ τεκτονικὰ ἰδεώδη ἔσπευσεν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ Τεκτονικοῦ ἔτους, ὅπως ἐπικυρώσῃ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς ἱδρύσεως τῆς Σ.· Στ.· «Πέλλα» ὑπ' ἀριθ. 82 ἐν Ἄν.· Ἑδέσσης, ἀνέθηκε δ' εἰς τὸν Σεβ.· τῆς Σ.· Στ.· «Φίλιππος» Πρόσθετον Μέγαν Διδ.· Πανσεδ.· Ἀδελ.· Φιλώταν Παππαγεωργίου, ὅπως τελέσῃ τὰ ἐγκαίνια καὶ ἐγκαταστήσῃ τὰς Ἀρχάς.

Κωλυθέντος ὁμως αὐτοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.· ἢ ἐγκατάστασις τοῦ Νέου Ἐργαστηρίου εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ἀδελ.· Ἀθανασίου Μάνου, Ἰωάννου Κωνσταντινίδου καὶ Θεοδώρου Πελοπίδα.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἵνα προσδώσῃ μεγαλυτέραν αἴγλην εἰς τὴν τελετήν,

παρακάλεσε τοὺς ἀδελ.: Ρήτορα καὶ Γραμματέα τῆς Σ.: Στ.: «Φίλιππος» Ι. Τσιτσικλήν καὶ Ἀθ. Βέλκου, τὸν τρις Κρατ.: Διδ.: τῆς Σ.: Στ.: Τελειοποιήσεως ὁ «Ἀριστοτέλης» ἀδελ.: Νικ. Μάνον καὶ ἄλλους ἀδελ.: ἵνα συνοδευσωσιν αὐτήν.

Οὕτως ἡ ἐπιτροπὴ τὴν 30ὴν Μαρτίου συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῶν ἀδελ.: Γιαννοῦδη, Καρχακουνίδου, Λαζαναῖ καὶ Γεωργιάδου μετέδῃ εἰς Ἐδεσσαὶν γενομένη τιμητικώτατα δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἀδελ.: τῆς Σ.: Στ.: «Πέλλα».

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ ἀδελ.: Ἀθανάσιος Μάνος μετ' Ἐπ.: τοὺς ἀδελ.: Ἰωάννην Κωνσταντινίδην καὶ Θεόδωρον Πελοπίδαν, Ρήτορα τὸν ἀδελ.: Νικόλαον Μάνον, ἀντὶ τοῦ κωλυθέντος νὰ προσέλθῃ ρήτορος ἀδελ.: Ι. Τσιτσικλή, καὶ Γραμμ.: τὸν ἀδελ. Ἀθανάσιον Βέλκου.

Τὸ τέμενος τοῦτο τῆς ἐργασίας, κείμενον πλησίον τῶν διὰ τοῦ λευκοῦ ἀνθρακίος, τῶν κατ' ἐργασίαν, κινουμένων περιωνύμων τῆς Βορ. Ἑλλάδος ἐργοστασίων, ἔνθα χιλιάδες ἐργατῶν ὕμνουσι καὶ δοξάζουσι καὶ εὐλογοῦσι τὴν ἐργασίαν, τὸ τέμενος τοῦτο τῆς Σκέψεως, κείμενον ἐν τῇ μαγευτικώτατῃ τῆς Καλλιθέας τοποθεσίᾳ, ἀνυψοῖ τὸν μελετητὴν εἰς ἀνωτέρας σφαίρας, τοῦ διεγείρει τὴν ἀγάπην τῆς ἐργασίας, τὴν ἀγάπην τῆς Φύσεως, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ εὐτυχία, τὴν ἀγάπην τῆς μελέτης, τῆς ἐρεύνης, ἣτις οὐδέποτε θὰ λείπῃ ἀπὸ τὸν Τέκτονα.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν καὶ ἀνάγνωσιν ἐν τῷ Προνάφ πάσης τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἴδρυσιν ἀλληλογραφίας ἀρχίζει ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ἀπλοῦ καὶ ἀπερίττου τεμένους τῆς Ἀληθείας, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναφ ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ πάντων, ἵνα περατώσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῶν ἐργασθέντων ἐν τῷ Ναφ ἐργατῶν καὶ καθιερώσῃ τοῦτον πρὸς Δόξαν τοῦ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: εἰς τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἀνάψῃ ἐν αὐτῷ τὸ Ἱερὸν Πῦρ, τὸ ὁποῖον ἡ Γ.: Μ.: Α.: Τ.: Ε.: διατηρεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868.

Ἐξακολουθεῖ ἡ Μυσταγωγία ἡ ἀφθάστου μεγαλείου καὶ ὕψους πρὸς τὸν Ὑπέρτατον Δημιουργὸν ἢ διάνοια πάντων, εὐλογούντων τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ εὐχομένων, ὅπως τὸ Σεπτὸν τοῦτο Σκῆνωμα ἀποδῇ ἀρεστὸν τῷ Μ.: Α.: Τ.: Σ.:

Καὶ ἀκούονται συγκλονιστικαὶ φράσεις :

«Μυστηριώδες καὶ Θεῖον Φῶς, Πῦρ Ἱερὸν, Ψυχὴ τοῦ Σύμπαντος, αἰωνία ἀρχὴ τοῦ Κόσμου καὶ τῶν ὄντων, σεπτὸν Σύμβολον τοῦ Ὑπέρτατου καὶ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος, φώτισον τὰς διανοίας ἡμῶν καὶ διάχυσον εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ ζωογόνον Πῦρ τοῦ Τεκτ.:»

Ἐξακολουθεῖ ἡ τελετὴ καὶ ἡ δομὴ τοῦ καιομένου θυμιάματος μετὴν δομὴν τῆς πνευματικῆς εὐωδίας ἀνέρχονται πρὸς τὸν Μέγαν Δημιουργόν :

«Δέχθητι ὦ Μεγάλε Ἄρχ.· τῶν Κόσμων ἐντὸς τοῦ νέου τούτου Ναοῦ τὸν σεβασμὸν τῶν ἐργατῶν. Μηδέποτε ἐπίτρεψον νὰ βεβηλωθῇ οὗτος ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ, τῆς ἐχθρότητος, τοῦ ψεύδους ἢ τῆς διχονοίας. Τοῦναντίον ποιήσον, ὥστε ἡ ἀφοσίωσις, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀλήθεια νὰ βλαστῶσιν ἀείποτε ἐν αὐτῷ καὶ οἱ ἀδελ.· ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῶν ταῖς καθιερωμέναις πρὸς Δόξαν Σου εἰς τὴν κοινήν εὐτυχίαν, ἀπολαύσωσι τῆς γλυκύτητος τῆς ἀδελ.· ἐνώσεως.

Ἐξακολουθεῖ ἡ δομὴ τῆς πνευματικῆς εὐωδίας καὶ ἀνακηρύσσεται ὡς νομίμως τακτικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸ Ἄρχ.· καὶ Ἀποδ.· Σικωτ.· Δόγμα ἐγκαινισθεὶς ὁ νέος Νὰός, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.· ἐν Ἀν.· Ἐδέσεως Σ.· Στ.· «Πέλλα» ἐργασίας.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι χαρμόσunoι χειροκρουοῖσι ἀντηχοῦν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ὑπὲρ τῆς Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.· τῆς Σ.· Στ.· «Φίλιππος» καὶ τῶν λοιπῶν Σ.· Στοῶν Ἀν.· Θεσσαλονίκης «Φοῖνιξ» «Μέγας Ἀλέξανδρος» «Ὅρος Ὀλυμπος» «Macedonia Risorta» τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γ.· Μ.· Α.· Τ.· Ε.·.

Αἱ ἐργασίαι διακόπτονται ἐπὶ μικρὸν καὶ ἐπαναλαμβάνονται ἐν συνεδρίᾳ Α'. Βαθμοῦ, καθ' ἣν γίνεται μῆσις δύο ἐπιλέκτων τῆς Κοινωνίας Ἐδέσεως μελῶν καὶ υἱοθεσία ἐτέρου ἀδελφοῦ.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τούτων ὡς ἐνεργῶν μελῶν τῆς Σ.· Στ.· «Πέλλα» ὁ κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Ρήτορος Ἀδελ.· Νικόλαος Μάνος ἐκφωνεῖ ἐμπνευσμένον λόγον, ὁμοίως ὁ κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Α'. Ἐπόπτου Ἀδελ.· Ἰωάννης Κωνσταντινίδης ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τῶν ἐγκαινίων ἐπιτροπῆς κατάλληλον προσφώνησιν.

Μετὰ μικρὰν διακοπὴν ἀρχίζει ἡ τελετὴ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σ.· Στ.· «Πέλλα» οἵτινες συμφώνως πρὸς τὸ ρίκειον τυπικὸν ὁμνύουσι τὸν ὄρκον καὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὰς θέσεις των.

Οὔτοι εἶναι :

Σεβ.· Σωτήριος Κοσμᾶς	Γραμμ.· Γεώργιος Κιόρτσης
Α'. Ἐπ.· Χριστ. Χατζηδημούλας	Ταμ.· Λάζαρος Ξένος
Β'. Ἐπ.· Σόλων Πιπίνος	Δοκ.· Γεώργιος Ζωγραφίδης
Ρήτωρ Σπύρος Μαυρομάτης	Ἐλεον.· Κωνστ.· Λῶλος

Τοὺς ἐγκατασταθέντας ἀξιωματικοὺς προσφωνεῖ ὁ ἀδελ.· Ἀθα-

νάσιος Βέλκου Γραμμ.: τῆς Σ.: Στ.: «Φίλιππος» διαγράψας ἐν συντόμῳ τὰ καθήκοντα ἐκάστου.

Τέλος ὁ Ρήτωρ τῆς Σ.: Στ.: «Πέλλα» ἀδελ.: Σπύρος Μαυρομμάτης εὐχαριστῶν τὴν Γ.: Μ.: Α.: Τ.: Ε.: , τὴν Ἐπιτροπὴν, τὴν Μητέρα Στοᾶν ὀμιλεῖ περὶ τῆς ἐν τῷ Σύμπαντι ἁρμονίας καὶ τῆς τριλογίας τοῦ ἡμετέρου Τάγματος.

Κλείουν κανονικῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Στοᾶς καὶ ἀνοίγουν αἱ τῆς πρώτης Τεκτονικῆς Ἀγάπης τοιαῦται, ἐν ἀδιαπτῶτῳ εὐθυμίᾳ, παραταθεῖσαι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ 28.:

Β' Ἐπόπ.: τῆς Σ.: Στ.: «Φίλιππος»

Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι

Εὐχαρίστως παρατιθέμεθα ἐνταῦθα τὰς ἐν τῇ ἄνω περιγραφῇ ἀναφερομένας προσφωνήσεις ἐνεχούσας ὥρατον ψυχαγωγικὸν λυρισμὸν, ἀλλὰ καὶ φιλοσόφῃσιν καὶ λίαν διδακτικὴν παραίνεσιν διὰ τοὺς ἱδρυτὰς καὶ τοὺς πρώτους νεοφύτους πάσης νέας Στοᾶς.

Λόγος Νικολ. Μάνου

τρὶς Κρ.: Διδ.: Σ.: Στ.: Τελειοπ.: «ὁ Ἀριστοτέλης»

Μέγα καὶ ἱερώτατον Μυστήριον ἐτελέσθη σήμερον. Ὁ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: κατηξίωσεν ἡμᾶς, ὅπως ἴδωμεν τὸ Οὐράνιον Φῶς, ὅπερ κατηύγασε τὸν ἡγιασμένον τοῦτον χῶρον, ὅστις τοῦ λοιποῦ προῶρισται νὰ ἀποδῇ τὸ ἠθικὸν χαλκεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ σφυρηλατῆται διαρκῶς ὁ χαρακτήρ τῶν νέων μυστῶν, οἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς φωτεινοὶ λαμπτήρες καὶ πρὸς τῇ καταβληθησομένῃ προσπάθειᾳ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς πλήρους μαθήσεως τοῦ «γνώθι σ' αὐτὸν» θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγοὶ τῶν ἀμυήτων ἐκείνων ἐναρέτων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς εἰσδύσεώς των εἰς τὰ τεκτονικὰ μυστήρια, τόσον ὥρατίας διδασκαλίας καὶ χρησίμου ὁδηγίας θὰ ἔχωσι νὰ ἀρυσθῶσιν.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο Τέμενος, ὁ Ναὸς οὗτος καθιεροῦται ἀπὸ σήμερον εἰς δόξαν τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος, καθιεροῦται ἐπίσης εἰς τὴν Ἀληθιναν, τὴν ὁποίαν διαρκῶς ἐπιζητεῖ ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, καθιεροῦται δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀρετὴν, ἣτις δέον νὰ συνοδεύῃ πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὰς πράξεις τῶν Τεκτόνων, τῶν ἀληθινῶν τούτων τέκνων τοῦ Φωτός.

Τὸ Οὐράνιον Φῶς ἄς φωτίσῃ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐκ καθήκοντος καὶ ἐξ ὑποχρεώσεως ὀφείλομεν νὰ ἀκολουθῶμεν ἡμεῖς οἱ Τέκτονες. Τὸ Θεῖον Πῦρ ἄς θερμαίνῃ διαρκῶς τὰς καρδίας ἡμῶν, ἡ ἀγάπη, ἄς εἶναι ὁ ἄρρηκτος μεταξὺ ἡμῶν δεσμός, ἡνωμένοι ἄς ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας, ἡ δ' ἄσκησις πάσης ἀρετῆς ἄς ἀποδοῇ τὸ μοναδικὸν ἠθικὸν ἡμῶν ἔργον.

Μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἡ Σεπτῆ Στοὰ «Φίλιππος», τὸ ἀγνὸν τοῦτο καὶ παλαιμαχὸν προπύργιον τοῦ Μακεδονικοῦ Τεκτονισμοῦ, ἔλαβε τὴν ἐντολὴν τῆς ἀνωτάτης ἡμῶν Ἀρχῆς τῆς Γ.·Μ.·Α.·Τ.·Ε.· ὅπως προδῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Νεοῦ τούτου, ὅστις ἀσφαλῶς θὰ ἀποδοῇ νέον κέντρον ἠθικῆς καὶ πατριωτικῆς δράσεως.

Ἐπισημασθέντες ὡς καὶ τὰ περὶ Αὐτὸν πολυσέβαστα μέλη ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ ἐγκαταστήνῃ ἐν τῇ ὥρᾳ πόλει τῆς Ἐδέσσης ἡ Σ.·Σ.· «Πέλλα» διότι ἀφ' ὑψηλοῦ κρίνοντες καὶ μακρὰν δρῶντες διέκριναν, ὅτι εἰς τὰς ἀκραίας ταύτας ἐπάλλξεις εἶναι ἀνάγκη νὰ στηθῇ τάχιστα ἡ ἱερά τοῦ Τεκτονισμοῦ Σημαία καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐνεπιστεύθησαν ταύτην εἰς χεῖρας ἀξίας, εἰς χεῖρας ἰκανὰς ὡς αἱ τοῦ φιλτ.·Σεδ.· καὶ τῶν λοιπῶν φιλτ.·ἀδελ.· ἰδρυτῶν· ἔχει δὲ τὴν ἀκλόνητον πεποιθήσιν ἡ Γ.·Μ.·Α.·Τ.·Ε.·, ὅτι ἄνδρες ὡς οἱ μέλλοντες νὰ κοσμῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν τε Ἀν.· καὶ τὰς στήλας τοῦ Τεμένους τούτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία καὶ ἡ φιλοπατρία εἶναι πασιδῆλος θὰ προτιμήσωσι νὰ ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς σημαίας τοῦ Σ.· τούτου Ἐργαστηρίου, παρὰ νὰ ἐγκαταλείψωσι ταύτην ἀνυπεράσπιστον καὶ ἔρμαιον τῶν προλήψεων καὶ τῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀμαθείας.

Ἀπὸ τῆς τόσον τιμητικῆς δι' ἐμὲ θέσεως ταύτης θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ μίαν καὶ μόνην σύστασιν νὰ ἀπευθύνω πρὸς τὰ φίλτ.· μέλη, τὰ ὁποῖα μετ' ὀλίγον θὰ ἀναλάβωσι τὰς σφύρας καὶ τὰς ὑψηλὰς ἐν τῇ Ἀν.· θέσεις.

Ἀδελφοί νὰ ἐργάζησθε ἀδιαλείπτως, διότι ὁ Τεκτονισμὸς τὴν ἐργασίαν θεωρεῖ ὡς τροφήν ἀπαραίτητον εἰς τὸν ἄνθρωπον τόσον κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀμυήτῳ κοινωνίᾳ βίον, ὅσον καὶ κατὰ τὸν Τεκτονικὸν τοιοῦτον.

Ἐπισημασθέντες ὡς καὶ τὰ περὶ Αὐτὸν πολυσέβαστα μέλη ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ ἐγκαταστήνῃ ἐν τῇ ὥρᾳ πόλει τῆς Ἐδέσσης ἡ Σ.·Σ.· «Πέλλα» διότι ἀφ' ὑψηλοῦ κρίνοντες καὶ μακρὰν δρῶντες διέκριναν, ὅτι εἰς τὰς ἀκραίας ταύτας ἐπάλλξεις εἶναι ἀνάγκη νὰ στηθῇ τάχιστα ἡ ἱερά τοῦ Τεκτονισμοῦ Σημαία καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐνεπιστεύθησαν ταύτην εἰς χεῖρας ἀξίας, εἰς χεῖρας ἰκανὰς ὡς αἱ τοῦ φιλτ.·Σεδ.· καὶ τῶν λοιπῶν φιλτ.·ἀδελ.· ἰδρυτῶν· ἔχει δὲ τὴν ἀκλόνητον πεποιθήσιν ἡ Γ.·Μ.·Α.·Τ.·Ε.·, ὅτι ἄνδρες ὡς οἱ μέλλοντες νὰ κοσμῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν τε Ἀν.· καὶ τὰς στήλας τοῦ Τεμένους τούτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία καὶ ἡ φιλοπατρία εἶναι πασιδῆλος θὰ προτιμήσωσι νὰ ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς σημαίας τοῦ Σ.· τούτου Ἐργαστηρίου, παρὰ νὰ ἐγκαταλείψωσι ταύτην ἀνυπεράσπιστον καὶ ἔρμαιον τῶν προλήψεων καὶ τῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀμαθείας.

Ἐπισημασθέντες ὡς καὶ τὰ περὶ Αὐτὸν πολυσέβαστα μέλη ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ ἐγκαταστήνῃ ἐν τῇ ὥρᾳ πόλει τῆς Ἐδέσσης ἡ Σ.·Σ.· «Πέλλα» διότι ἀφ' ὑψηλοῦ κρίνοντες καὶ μακρὰν δρῶντες διέκριναν, ὅτι εἰς τὰς ἀκραίας ταύτας ἐπάλλξεις εἶναι ἀνάγκη νὰ στηθῇ τάχιστα ἡ ἱερά τοῦ Τεκτονισμοῦ Σημαία καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐνεπιστεύθησαν ταύτην εἰς χεῖρας ἀξίας, εἰς χεῖρας ἰκανὰς ὡς αἱ τοῦ φιλτ.·Σεδ.· καὶ τῶν λοιπῶν φιλτ.·ἀδελ.· ἰδρυτῶν· ἔχει δὲ τὴν ἀκλόνητον πεποιθήσιν ἡ Γ.·Μ.·Α.·Τ.·Ε.·, ὅτι ἄνδρες ὡς οἱ μέλλοντες νὰ κοσμῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν τε Ἀν.· καὶ τὰς στήλας τοῦ Τεμένους τούτου, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία καὶ ἡ φιλοπατρία εἶναι πασιδῆλος θὰ προτιμήσωσι νὰ ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς σημαίας τοῦ Σ.· τούτου Ἐργαστηρίου, παρὰ νὰ ἐγκαταλείψωσι ταύτην ἀνυπεράσπιστον καὶ ἔρμαιον τῶν προλήψεων καὶ τῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀμαθείας.

ζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐργασία εἶναι εἰς διαρκῆς Ὑμνος, μία διαρκῆς προσευχὴ πρὸς τὸν Πλάστην τοῦ Παντός.

Καὶ ἀφοῦ καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως δὲν μένει ἀργὸς πῶς θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς τὸ κτίσμα αὐτοῦ, τὸν ἀνθρώπον νὰ μένη ἀκίνητος, τοῦ ὁποῦ ἀνθρώπου καὶ κοιμημένου ἀκόμη ἡ ψυχὴ δὲν γνωρίζει νὰ ἡσυχάζῃ, ἀλλ' ἀναπλάττει πολύμορφα ὄνειρα πτερυγίζουσα εἰς φαντασιώδεις κόσμους ;

Φίλτ.: Ἀδελ.: οὐδεὶς λόγος θὰ ἦτο ἀρκετὸς πρὸς τέλειον τῆς ἐργασίας πανηγυρισμὸν, τῆς ὁποίας αἱ εὐλογίαι αἱ φθάνουσαι μέχρις Οὐρανοῦ καὶ ἐπεκτεινόμεναι καθ' ἅπασαν τὴν γῆν πρόκεινται εἰς πάντας ἄπται.

Αἱ ὁδοὶ τῶν ἀέργων εἶναι ἐστρωμέναι μὲ ἀκάνθας, διὰ τῶν ὁποίων ἡ φύσις ἐκδικεῖται τοὺς διαστροφεῖς τῆς, ἐνῶ αἱ ὁδοὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν διαρκῶς ἐργαζομένων σύμφωνα πρὸς τὸ πρόσταγμα τοῦ Ὑψίστου προβάλλουσι στιλπνοὶ καὶ πολυανθεῖς εἰς πλοῦτον, δόξαν, υἰείαν, εὐδαιμονίαν, Σοφίαν.

Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπερβάλλει ὁ φίλεργος τὸν ὀκνηρὸν καὶ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς. Ὁ Τεκτονισμὸς προσπαθεῖ νὰ καταστήσῃ τὸν ἀνθρώπον καλύτερον, νὰ ἐξευγενίσῃ τὰ αἰσθηματά του, νὰ ἐξαγνίσῃ τὴν σκέψιν του, ἐν μιᾷ λέξει ν' ἀνυψώσῃ αὐτόν. Διὰ τοῦτο μέγα χαρακτηριστικὸν τοῦ Τάγματος ἡμῶν εἶναι, ὅτι δέχεται εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ πάντα ἀνθρώπον οἷα σδήποτε Φίλης, Θρησκευματος ἢ Ἐθνικότητος ἀρκεῖ νὰ εἶναι τίμιος καὶ ἐνάρετος.

Περαιτέρων θεωρῶ καθήκον μου νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν τὴν Γ.: Μ.: Α.: Τ.: Ε.: ἣ τις ἐν τῷ ὁμολογουμένως μεγάλῳ καὶ ἐξαιρετικῷ ἐνδιαφέροντι διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ παρέσχεν εἰς πάντας ἡμᾶς τὴν σημερινὴν ἀγαλλίασιν, νὰ δεηθῶ δὲ πρὸς τὸν Ἀνώτατον τῶν Κόσμων Ἀρχοντα, ὅπως ἀνωθεν εὐλογῇ τὸ ἔργον τοῦ Σεπτῶ Ἐργαστηρίου «Πέλλα», παρέχῃ δὲ ἐν τῇ πικρῶ φάτι τῶν ἰσχυρῶν φῶς, ἵνα δι' αὐτοῦ φωτίζωνται αἱ ὁδοὶ τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων πρὸς ἐπιτέλειαν τῶν σκοπῶν τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν χάριν τοῦ καλοῦ Τάγματος καὶ χάριν τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁμιλίαι I. Κωνσταντινίδη Β' ἐπόπτ.: τῆς Σ.: Σ.: «Φίλιππος»

Φίλτ.: Ἀδελ.: Σεβ.:—Φίλτ.: Ἀδελ.: οἱ κοσμοῦντες τὴν Ἀνατολήν.

Ὁ ἐνθουσιώδης ζήλος καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν ἀγνήν, ὑψηλὴν ἰδεολογίαν τοῦ ἡμετέρου Τάγματος κατέστησεν ἰκα-

νοὺς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἐδέσσης Φιλτάτους Ἀδελφοὺς πρὸς Ἰδρουσιν ἐν τῇ περιωνύμῳ πόλει των, τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τοῦ ἐργαστηρίου τούτου τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Προόδου ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Πέλλα» εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐνδόξου πρωτεύουσας τῶν Μεγάλων Βασιλέων τῆς Χώρας μᾶς, τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Φίλτ.: Ἀδελ.: Ἰδρυταί,

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Τεμένει ἀπὸ σήμερον θαυμασίως θὰ χαλκεύηται ὁ ἱερὸς δεσμὸς τῶν μελῶν καὶ θὰ τελεουργῆται μία διάπλασις ψυχῆς, ἣτις τονουμένη θὰ ἀφίηται νὰ πλανᾶται πρὸς μίαν ἀτμόσφαιραν εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης, εὐγενείας καὶ καλωσύνης.

Ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ τούτῳ τῆς Ἀρετῆς ἀναπνέοντες τὸν ἀέρα τῆς ἀτμόσφαιρας ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εὐρίσκονται ἔξω τὰ ἀνθρώπινα πάθη, θὰ ἀντιλαμβάνεσθε, ὁποῖα πυκνὴ δμίχλη καλύπτει τὰ διάφορα κοινωνικὰ στρώματα, τὴν ὁποῖαν ἀδυνατοῦσι νὰ διαπεράσωσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ φωτός, ὅπερ ἡμεῖς εἰσερχόμενοι ἐνταῦθα, αἰτοῦμεν καὶ μᾶς δίδεται.

Ἐν τῷ σεμνῷ τούτῳ σκηνώματι ἀπὸ τῆς σήμερον, τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἡμέρας, θὰ ἀρχίσῃ τοῦ ἀκατεργάστου λίθου ἢ λάξευσις καὶ τῶν σωτηρίων τεκτονικῶν ἀρχῶν καὶ ἀληθειῶν ἢ εὐεργετικῆ διδασκαλία.

Ἐν τῷ στενῷ τούτῳ τετραγώνῳ ὁ διανοητικὸς ὕμῶν ὀρίζων θὰ εὐρύνηται, τὰ αἰσθήματά Σας θὰ γίνωνται λεπτότερα, αἱ σκέψεις Σας ἀγνόταται, ὁ χαρακτήρ σας θὰ διαπλάσσηται εὐθὺς καὶ ἰσχυρός, ἡ ψυχὴ σας θὰ γίνεται ἡμερωτέρα καὶ ἡ καρδία σας εὐμενέστερον θὰ διατίθεται πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν πλησίον καὶ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας, ὑπὸ πνευματικὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἔποψιν.

Ἐνθυμούμενοι πάντοτε τὸ ἔμβλημα ἡμῶν, «Ἐλευθερία Ἰσότης Ἀδελφότης», θὰ καλλιεργῆτε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν τῆς ἀγάπης ἀδιακρίτως πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἀρετὴν δηλονότι ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἐδίδαξεν καὶ ὑπὲρ ἧς ἐθυσιάσθη Ὁ Γλυκὺς καὶ Θεῖος Ναζωραῖος τὴν ἀρετὴν τῆς ἀγάπης, ἣτις παρορμᾷ εἰς τὰς εὐγενεστέρας τῶν πράξεων, εἰς τὰς ἡρωϊκώτερας τῶν θυσιῶν καὶ ἣτις ἀναποσπάστως συνδέεται μετὰ τῆς Πιτρίδος, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐντεῦθεν θὰ ἐκπέμπηται ἡ ζείδωρος αὔρα, ἡ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ θὰ διαλύῃ τὴν ἀχλὺν, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ζῆ ὁ περισσότερος κόσμος. Ἐντεῦθεν θὰ ἐκπέμπηται τὸ φῶς, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ βλαστήσωσιν αἱ μεγάλοι ἰδέαι, αἱ μεγάλοι ἀλήθειαι, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποδώσωσιν εἰς μὲν τὰς

τιμίας λεγεῶνας τοῦ Τεκτονισμοῦ πολίτας χρηστοὺς καὶ ἐναρέτους τῶν ὁποίων ἀκριβῶς εἶπερ ποτὲ σήμερον μεγάλην ἔχει ἀνάγκην ἢ φιλιτάτη ἡμῶν Πατρίς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς προορισμῶν.

Ναὶ εἶπερ ποτὲ σήμερον ἔχει ἀνάγκην μεγάλην ἢ φιλιτάτη ἡμῶν Πατρίς χρηστῶν καὶ ἐναρέτων.

Σήμερον εἰς τὴν μεταπολεμικὴν ταύτην περίοδον, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴν τοῦ υλισμοῦ, ἐν ἣ ὁ ἀγὼν τῶν παθῶν καὶ συμφερόντων κατέστη τραχύτατος, ὁ δὲ ἄλλος ἀγὼν τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ἀσθενῆς καὶ ἐξηντλημένος δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς ἀντίδρασιν, σήμερον ὁπότε παλαιὰ ἔθιμα δουλείας ἀνεφάνησαν ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ὁπότε ἡ ἰδιοκτησία ἔπαυσε νὰ εἶναι σεβαστή, σήμερον ὁπότε πατριωτικὰ συναίσθηματα, καὶ θρησκευτικαὶ ἰδέαι ἐχαλαρώθησαν καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις ἐμειώθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον, σήμερον ὁπότε τὸ πᾶν διαμορφοῦται ὑπὸ τὸ πλαίσιον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὸ δόγμα τοῦ συμφέροντος, χωρὶς νὰ μένη ἀλώδητος οὔτε ὁ ἐσωτερικὸς ἄνθρωπος οὔτε τὰ εὐγενέστερα τῶν συναίσθημάτων, σήμερον ὁπότε ὁ πόθος τοῦ χρήματος, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ ὁποῖου στενάζουσιν ἄτομα καὶ κοινωνίαι καὶ Ἔθνη, ἀντικατέστησε πᾶν ἰδανικόν, καὶ κατέστη πάθος κατατρυχὸν τὴν μεταπολεμικὴν κοινωνίαν, σήμερον πρέπει νὰ πυκνῶνται αἱ φάλαγγες τῶν τεκτόνων, σήμερον εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη τοῦ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν, ὅπως ἀνακόψωμεν τὸν μαρσασμόν, τὸν κατατρυχόντα τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν μας ζωὴν, ὅπως ἀποκαταστήσωμεν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις, ὅπως διαλύσωμεν τὰς μεταξὺ μας ἀντιθέσεις καὶ παρατάξωμεν τὴν ὁμόνοιαν κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων οὐ μόνον τὴν Ἐθνικὴν μας ὑπόστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴν μας ἰσορροπίαν κινδύνων, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιστοιχιζόμεθα.

Καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς ἀναπλάσεως τοῦ τομέως τῆς ἱστορικῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκροπόλεως ἀναλαμβάνετε ὑμεῖς Φίλι. Ἰδρυταὶ τῆς Σ. Σ. Σ. «Πέλλα» ἀπὸ τῆς σήμερον.

Καὶ θὰ ἐπιτύχητε εἰς τοῦτον, ὅταν διεισδύση μέχρι τῶν μαχαιρτάτων τῆς καρδίας σας ἢ συναίσθησις τῆς μεγάλης δυνάμεως, δι' ἣς μεγαλύνονται τὰ Ἔθνη, ἢ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ἐν τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις.

Καὶ εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα θὰ ἔχητε θερμὴν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀνωτάτης ἡμῶν Ἀρχῆς τῆς Γ. Μ. Α. τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα θὰ ἔχητε παρὰ τὸ πλευρόν σας τὴν

φιλόστοργον Μητέρα σας τὴν Σ.: Σ.: «Φίλιππος» καὶ τὰς λοιπὰς τῆς ἐνδόξου χώρας μας ἀδελφὰς Στωάς.

Μὲ τὰς δλοθέρμους εὐχὰς μας χαιρετίζοντες τὴν καθιέρωσιν τοῦ νέου τούτου ναοῦ τῆς Ἀρετῆς εὐχόμεθα, ὅπως ἡ ἀφοσίωσις, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀλήθεια βασιλεύσιν ἀείποτε ἐν αὐτῷ καὶ καταστήσῃ Φάρος τηλαυγῆς, ὅστις διὰ τοῦ ἀπλέτου φωτὸς τῆς Τεκτονικῆς Ἀληθείας θὰ σκορπίξῃ τὸ εὐεργετικὸν αὐτοῦ φῶς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας πόλεις καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος πρὸς ἔδρυσιν καὶ ἐν αὐταῖς Ἐργαστηρίων τῆς Σοφίας καὶ τῆς Ἀληθείας, τῆς Προόδου καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἑομιλία Ἀ. Βέλκου Γραμμ.: τῆς Σ.: Στ.: «Φίλιππος»

Καὶ ἤδη Φίλιτ.: Ἀδελ.: εὐμενεῖ ψήφῳ τῶν φιλιτ.: ἀδελ.: τῆς Σ.: Στ.: «Πέλλα» καὶ ὑψηλῇ ἐγκρίσει τῆς Γαλ.: Μ.: Α.: τῆς Ἑλλ.: — Ὑπάτης Ἀρχῆς ἡμῶν— ἀναλαμβάνετε ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης ἐπισημῶς πλέον τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Σ.: τούτου Ἐργαστηρίου, τὴν πλοήγησιν τοῦ Τεκτ.: τούτου σκάφους, τοῦ ἔχοντος νὰ διεξαγάγῃ μακρὸν καὶ ἀγωνιώδη πλοῦν ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους τῆς θεοῦ κωνίας.

Πλὴν «Θαρσεῖτε νῦν» ἔλεγεν ὁ Γλυκύτατος Ἰησοῦς, διδάσκων καὶ χειραφετῶν τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτοῦ μαθητάς. Θαρσεῖν χρῆ» ἔλεγον οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι. «Μόνον οἱ θαρροῦντες καὶ τολμηροὶ στεφανοῦνται μὲ τὸν στέφανον τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης» φωνοῦσι τὰ στόματα τῶν σοφῶν τῆς Ὑψηλοῦ ἀνδρῶν.

Φίλιτ.: ἀδελ.: Τὸ ἔργον, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἱεράς ταύτης στιγμῆς ἀναλαμβάνετε, εἶναι ὄντως βαρὺ, ἀλλ' ὅχι καὶ δυσδίαστακτον.

Ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου ἀντιλοῦσα τὴν δυναμὶν καὶ ὑπαρξίν τῆς παρὰ τῆς ἁπεράντου σοφίας τοῦ Μ.: Α.: Τ.: Σ.: κατεμέτρησε τὰς ἀπροστάσεις καὶ τὰ μεγέθη τῶν μυριάδων ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ, καθώρισε τὴν τροχίαν αὐτῶν, ἐκυριάρχησε διὰ τῶν διαφόρων ἐφευρέσεων καὶ μηχανημάτων τῆς ξηρᾶς, τοῦ ὕδατος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος.

Πρὸ τῶν ἀτυχημάτων, πρὸ τῶν δοκιμασιῶν, πρὸ τῶν κινδύνων οὐδόλως ἐπτοήθη, οὐδ' ἐδειλίχσεν, οὐδ' ἐγκατέλιπε τὸ ἔργον τῆς τῆς εἰρηνικόν, ἀλλ' ἀπεναντίας πᾶν ἀτυχημα, πᾶς κίνδυνος ἐχρησίμειυσεν αὐτῇ ὡς σμύρις. ἐφ' ἧς ἠκονίζετο καὶ ἐξήρχετο ὀξυτέρα ἢ πρίν, θαρραλεωτέρα, δραστηριωτέρα.

Φίλιτ.: ἀδελ.: Σεδ.: ὁμεῖς ὁ κρατῶν τὴν πρώτην τῆς Σοφίας σφύ-

ραν τοῦ Σ.: Τούτου Ἐργαστηρίου, πρῶτος ἔχετε νὰ παλαίσητε καὶ ἀντικρούσητε τοὺς ἐπερχομένους κινδύνους.

Φροντίσατε διὰ τῆς σοφίας σας εὐστόχως νὰ ἀντικρούσητε τούτους καὶ προασπίσητε τὸ σῶμα σας, φέροντες πάντοτε τὴν γαλήνην καὶ ἡσυχίαν, τὴν ἀγάπην καὶ ἀδελφосύνην μεταξὺ τῶν ἀδελ.: τῆς Στ.: διδάσκοντες διὰ τοῦ παραδείγματός σας, ὅτι, ἐὰν πρέπη νὰ εἴμεθα ἐπιεικεῖς πρὸς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀδελ.: πρέπει νὰ ὦμεν αὐστηροὶ πρὸς τὰς παρεκτροπὰς αὐτῶν τὰς ἠθικάς, ὅτι παρὰ τὴν γλυκύτητα καὶ μελιχρότητα τῆς γλώσσης, ὅταν πρέπη νὰ διδάξητε καὶ νουθετήσητε τοὺς φίλτ.: ἀδελ.: δεόν νὰ κρατήτε ἠκονισμένην τὴν ἀνατομικὴν Σας μάχαιραν καὶ νὰ ἀποκόπτητε τοῦ ὑγιοῦς σώματος πᾶν ὑποστὰν σήψιν, καὶ πᾶν ἄχρηστον μέλος αὐτοῦ.

Ἑμεῖς ἀδελφ.: Α'. Ἐπ.: ὁ τὴν σφῦραν τῆς ἰσχύος φέρων ἀνὰ χεῖρας ἐνίσχυε τὸν ἀδ.: Σεβ.: εἰς τὴν ἐπιτελείῃ τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, κράτυνον τοὺς ἀδελ.: τῆς Σ.: Στ.: ταύτης εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, γενοῦ πιστὸς καὶ αὐστηρὸς τηρητῆς τῆς εὐπρεπείας καὶ τάξεως, μόνης ἀρμοζούσης εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Σ.: τούτου Ἐργαστηρίου τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας.

Καὶ ὑμεῖς φίλτ.: ἀδελ.: Β'. Ἐπ.: ὁ κατέχων τὴν σφῦραν τοῦ κάλλους καλλώπισον μὲ τὰ εὐωδέστερα τῶν ἀνθέων τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά, τὴν ἀδελφότητα, τὸ Ἱερὸν τοῦτο Τέμενος εἰς δόξαν τοῦ Μ.: Α.: Τ.: Σ.:.

Ἑμεῖς δὲ ἀδ.: Ρήτωρ διὰ τῶν ἀκρίνων τῆς διανοίας καὶ εὐγλωττίας σου φώτιζε τὴν Λεωφόρον τοῦ ἡμετέρου Ταγμ.: καὶ θέρμαινε τοὺς ἀδ.: τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων, πατάσων συγχρόνως τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ὑποκρισίαν, τὴν παρατυπίαν καὶ πᾶσαν ἐν γένει κακίαν.

Φίλτ.: ἀδ.: Γραμματεῦ, χειρίζου τὴν ἐμπεπιστευμένην σοι γραφίδα μόνον πρὸς προάσπισιν τῶν τεκτονικῶν συμφερόντων καὶ σωτηρίαν τῶν ἀδ.: τῆς Στοᾶς.

Τέλος ὑμεῖς φίλτ.: ἀδ.: Ταμῆα καὶ ἐλεονόμε, δοκιμαστὰ καὶ στεγαστὰ ἐκτελεῖτε πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς τὰ καθήκοντα ὑμῶν, διότι μόνον ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῶν θέλετε προαγάγῃ τὸ ἔργον τοῦ Σεπτοῦ τούτου Ἐργαστηρίου.

Ἡ μήτηρ Σ.: Στ.: «Φίλιππος» καὶ μακρόθεν θέλει μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς παρεκκολουθῆ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῆς Σ.: Στ.: «Πέλλα», ὑπὲρ ἧς θὰ φροντίζῃ καὶ θὰ εὐχεται διηγεκῶς τῷ Μ.: Α.: Τ.: Σ.:.

“Σ.: ΣΤΟΑ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ,,

Ἡ Στοὰ «Ἀδελφοποίησις» ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν μετὰ πολλοῦ ρυθμοῦ ἐργαζομένη ὑπὸ τὴν σθεναρὰν σφύραν τοῦ ἀδ.: Γ. Σώκου ὠργάνωσε κατὰ τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου λευκὴν ἑορτὴν υἱοθεσίας λυκιδέως (1) προκαλέσασαν ἀθρόαν τὴν συρροὴν μελῶν ἐκ πασῶν τῶν ἐνταῦθα Στοῶν, διότι ἐγένετο γνωστόν, ὅτι ἔμελλον νὰ προσέλθωσιν ὡς ἐπισκέπται Ἀμερικανοὶ Τέκτονες καὶ ἄλλοι ἀμύητοι ὁμογενεῖς ἐξ Ἀμερικῆς ἐπὶ πλεόν δὲ ὅτι ὁ μέλλων λυκιδέυς ἦτο ἐπταετῆς υἱὸς Ἀμερικανοῦ τέκτονος.

Ἡ Σ.: Στοὰ «Ἀδελφοποίησις» ἤνοιξε κανονικῶς τὰς ἐργασίας καὶ εἰσήχθησαν κατὰ τὴν ἀνήκουσαν τάξιν οἱ ἐπισκέπται Τέκτονες, εἴτα δὲ οἱ κεκλημένοι ξένοι, ἐν οἷς διεκρίνετο ὁ πρέσβυς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Skinner, ὁ πρόεδρος τῆς Α.Χ.Ε.Π.Α. κ. ἄ. ὡς καὶ πλείστοι κυρίαί (2). Ἡ παρουσία τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ὁμοεθνῶν Τεκτόνων καὶ ἀμύητων ἐλάμπρυνε τὴν τελετὴν, καὶ προσέδιδεν αὐτῇ ἔθνικὸν χαρακτήρα. Διὰ τοῦτο ὁ Σ.: ἔγνω νὰ ἀπευθύνη τὴν ἀκλόλουθον πρὸς αὐτοὺς προσφώνησιν.

Προσφώνησις

τοῦ Σεβ.: Γ. Σώκου πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας ΑΧΕΠΑΣ

Ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλῃς Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος τελοῦσα Σ.: Στοὰ «Ἀδελφοποίησις», μὲ ἰδιαιτέραν ὄλως χαρὰν καὶ συγκλίνησιν ὑποδέχεται σήμερον ἐν ἐπισημῇ λευκῇ ἑορτῇ, τοὺς αἵματι καὶ ἰδεολογίᾳ ἀδελφοὺς τῆς Ἀμερικανοελληνικῆς μορφωτικῆς καὶ προοδευτικῆς Ἐταιρείας.

Πτωχὸς ἔτι εἰς ὕλικὴν ἐμφάνισιν ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτ.: δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποδεχθῇ ἀνέτως ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ ἅπαντας τοὺς ὑπερποντίους ἀδελφοὺς του καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἔθνικὴν αὐτῶν φιλοτιμίαν μὲ τὴν θέαν πολυτελοῦς καὶ εὐρέως ἐργαστηρίου.

Ἄλλ' ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Τεκτ.: ὑστερῇ εἰς τοιαύτην ἐμφάνισιν, δὲν ὑστερεῖ ὁμως εἰς πνευματικὴν ἀπόδοσιν, δὲν ὀκνεῖ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐργασίᾳ τῆς λαξεύσεως τοῦ ἀκατεργάστου λίθου.

Ἄλλωστε τοὺς Ἑλληνας οὐδεὶς ὕλικὸς ναὸς δύναται νὰ περιλάβῃ οἰκνδῆποτε χωρητικότητα καὶ ἀν᾿ ἔχῃ.

(1) Περὶ τῆς ἐννοίας καὶ σημασίας τῆς λεγομένης υἱοθεσίας λυκιδέως, βλέπε εἰς τόμον 1923 Σελ. 162 καὶ τόμον 1925 σελ. 931 ὡς καὶ εἰς ἐπομένους τόμους.

(2) Κατὰ τὰς λευκὰς ἑορτάς μόνον ἐπιτρέπεται καὶ παρ' ἡμῖν ἡ εἴσοδος κυριῶν εἰς τὸν Ναόν.

Ὁ Ἕλληγν, ἐκτελεστῆς ὑψίστης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀποστολῆς, παραλαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς πατρίδος γῆς τὸν φωτοβόλον σπινθῆρα ἀποδημεῖ εἰς ξένας χώρας, παντοῦ, ὅπου ὁ ἥλιος ζωογονεῖ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν, καὶ συνιστῶν ἐκεῖ διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐργασίας μίαν μικρὰν Ἑλλάδα, μεταδίδει εἰς τοὺς μεθ' ὧν συμβοῖ λαοὺς μαζὺ μὲ τὸ δαιμόνιον τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τὰς ὑποθήκας τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Κάμνει δηλαδὴ ὁ Ἕλληγν ἀκριδῶς, ὅ,τι ἕκαμμον οἱ οἰκοδόμοι πρόγονοι τοῦ ἡμετέρου Τάγματος. Ἀσχολούμενοι οὗτοι εἰς τὸν κύκλον τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, μὲ τὴν ἐκμάθησιν καὶ τελειοποίησιν τῆς οἰκοδομικῆς αὐτῶν τέχνης, δὲν παρέλειπον ἀπὸ τοῦ νὰ μεταδίδωσιν εἰς τοὺς νεωτέρους ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχαίαν μυσταγωγικὴν διδασκαλίαν, τὴν ὅποιαν οἱ προπάτορες αὐτῶν παρηκολούθουν εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ πυραμίδων, ὧν ὑπῆρξαν οἱ οἰκοδόμοι, καὶ ἐδίδασκον εἶτα εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς ἀπογόνους των.

Ἄλλὰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν οἰκοδόμοι δὲν ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληγνες ;

Καὶ ποία σημαντικὴ σελεῖς τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας δὲν ἔχει ὡς ἀφορμὴν τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλαμπήν ; Ἄς μὴ λησμονώμεν, ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν Εὐρώπῃ ἐπῆλθε κατόπιν τῆς καταστροφῆς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τῆς ἀποδημίας ἐν τῇ Δύσει τῶν Ἑλλήγων σοφῶν, οἵτινες διὰ πρώτην φορὰν ἐδίδαξαν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν σοφίαν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Εἰς πρόσφατον πανηγυρικὴν δμιλίαν μου ἐπ' ἐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, ὠραματίσθην διὰ τοὺς Πανέλληγνας συμβολικὸν ναόν, οὗτινος ἡ Ἀνατολὴ νὰ ἐρεῖδῆται ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς γῆς, ὁ πρόναος ἐπὶ τῶν γήσων τοῦ Ἰονίου καὶ αἱ στήλαι τῆς Ἄρκτου καὶ τῆς Μεσημβρίας ἐπὶ τῆς Ροδόπης καὶ τῆς Οἴτης.

Σήμερον μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἑλλήγων τῆς Ἀμερικῆς τόσον ὑπερόχως ὠργανωμένων, παρατηρῶ, ὅτι οὔτε ὁ ναὸς δὲν ὠραματίσθην, ἐπαρκεῖ. Ὁ συμβολικὸς ναὸς τοῦ Πανελληνίου, πρέπει νὰ ἐρεῖδῆται ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς Γῆς !

Μόνον τοιοῦτος ναὸς, ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὀρίζοντος, θὰ ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον, τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Ἵπερπόντιοι Ἕλληγνες ἀδελφοί !

Ὁ Παγκόσμιος Ἐλευθεροτεκτονισμός, ὅστις ὡς ἔμβλημα αὐτοῦ

ἔχει τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Ἰσότητα καὶ τὴν Ἀδελφότητα, ὑποδέχεται ὑμᾶς, τέκονας καὶ μὴ, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κοιτίδι τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ πρώτου τούτου σκέλους τῆς Τεκτονικῆς τριλογίας.

Ἡ ὑμετέρα ὀργάνωσις, εἶναι παρεμφερῆς πρὸς τὸν Τεκτονισμόν, οὗτινος πλεῖστα ἐκ τῶν μελῶν σας τυγχάνουσιν ἐπίλεκτα τέκνα.

Καὶ σεῖς ἔχετε ὡς ἔμβλημα τὴν Ἐλευθερίαν τὴν Ἰσότητα, τὴν Ἀδελφότητα, ἐξ ὧν ἀπορρέουν ἡ μόρφωσις, ἡ ἀνάπλασις, ἡ πρόοδος, ἡ Δύναμις!

Ἐργασθῆτε ἀκαταπονήτως ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἱερῶν σκοπῶν σας. Διδάξτε, σεῖς ἰδίᾳ οἱ Ἕλληγες, ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγαλειότερον ἀγαθὸν ἀπὸ τὴν Ἐλευθερίαν. Τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀτόμων, τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἐθνῶν, τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Ἐπιδιώξτε τὴν καλῶς ἐννοουμένην Ἰσότητα καὶ ἐστὲ ἰσχυροὶ καὶ φιλόανθρωποι ἐν τῇ Ἀδελφότητι. Ἐξυψώσατε τὸν νοῦν ὑμῶν εἰς τὰ ὑψηλὰ πεδία τοῦ πνευματικοῦ φωτός. Διὰ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος θὰ γνωρίσητε τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ διὰ τῶν διδαγμάτων καὶ αὐτὸ εἶ τὸ μέλλον. Θὰ γνωρίσητε τὸ τί εἴσθε, πόθεν ἔρχεσθε καὶ ποῦ βυθίζετε. Καὶ διὰ τῶν γνώσεων τούτων θὰ καταστῆτε τέλειοι ἄνθρωποι, χρήσιμοι εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ἀγαπᾶτε τὴν ἐργασίαν, διότι αὐτὴ δημιουργεῖ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν. Αὐτὴ ἐνισχύει καὶ παρηγορεῖ τὰς εὐγενεῖς καρδίας, αὐτὴ διαφυλάττει ἀπὸ τῶν ἀτίμων πράξεων καὶ τῆς διαφθορᾶς, αὐτὴ ἀποδίδει γλυκυτέρας τὰς θωπείας τοῦ τέκνου καὶ τὴν στοργὴν τῆς συζύγου.

Τέλος, ἀγαπᾶτε τὴν θετὴν ὑμῶν πατρίδα, διότι ἡ εὐημερία της θὰ εἶναι καὶ εὐημερία σας· μὴ λησμονήσητε ὅμως ποτὲ τὴν γεννήσασαν ὑμᾶς Πατρίδα, τὴν ὠρμίαν Ἑλλάδα μας, διότι αὐτὴ δὲν εἶναι μόνον ἡ γῆ, ἐν ἣ ζῶσιν αἱ προσφιλεῖς ὑμῶν ὑπάρξεις καὶ ἐν ἣ ἀναπαύονται τὰ δαστὰ τῶν προγόνων σας. Κυρίως εἶναι ἡ γῆ, ἐν ἣ ἐγεννήθησαν καὶ ἤνθησαν ἡ Ἐλευθερία, αἱ ὠραῖαι τέχναι καὶ ἡ Ἐπιστήμη. Εἶναι ἡ ἐνδοξος γῆ, ἡς ὁ φωτοδόλος ἥλιος σας ἀκολουθεῖ εἰς ἀπάσας ὑμῶν τὰς εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις καὶ σας παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ βαδίζετε μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ σεμνονόμενοι διότι εἴσθε Ἕλληγες.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, πλήρης συγκινήσεως καὶ χαρᾶς, σας εὔχετε τὸ «καλῶς ἤλθετε» καὶ σας ἐνισχύει μὲ τὰς δλίγας αὐτὰς ὑποθήκας καὶ τὰς ἀδελφικὰς του εὐχὰς διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ μεγάλου σας δρόμου.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Ἡ ἐπαγωγὸς τελετουργία, τῆς υἰοθεσίας, διεγείρουσα ἐν γένει τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν, διεξήχθη μετὰ πάσης ἐπιβλητικότητος. Τὴν δὲ ψυχαγωγίαν ἐνίσχυνον πρὸ τῆς ἐνάοξεως καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετουργίας κατάλληλοι μουσικαὶ καὶ ψῆδικοὶ συνθέσεις, ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ διαπεπῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος.

Ἄλλὰ τὰ διεγείρομενα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παρισταμένων συναισθήματα ὑπῆρξαν ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ στρεφόμενα πρὸς τὸν ἥρωα τῆς τελετῆς.

Τίς δὲ ἦτο οὗτος;

Μικρὸς ὑπερπόντιος παῖς σεμνὸς καὶ εὐπειθής, ὀνόματι Ἀναστάσιος μονογενῆς υἱὸς Ἀμερικανοῦ τέκτονος καὶ Πολίτου, τοῦ ἐπιφανοῦς ἀδ. Σβου Ἀνδρέου Νίκα.

Τὸν μικρὸν Ἀναστάσιον Νίκαν ὠδήγησαν πρὸ τοῦ βωμοῦ οἱ ἀνάδοχοι αὐτοῦ Κ. Δεσποτόπουλος καὶ Ἰωσήφ Χάμπουργκ.

Τὴν βαθυτάτην ἔννοιαν καὶ τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν τῶν τελετῶν υἰοθεσίας ἠθέλησε νὰ ἐξηγήσῃ, χάριν τῶν ἀμυήτων ἐπισκεπτῶν ὁ ἀδ. Σεβάσιμος, ὡς ἀκολούθως:

Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Γ. Σώκου πρὸς ἐρμηνεῖν τῆς υἰοθεσίας

Ἡ σημερινὴ τελετὴ θὰ νομίσητε ἴσως, ὅτι εἶναι παρεμφερὴς πρὸς τὴν βάπτισιν, τὴν ὁποίαν τελεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἐν τούτοις ἡ διαφορὰ εἶναι πολὺ μεγάλη.

Ἐκεῖνη ἐπιζητεῖ νὰ ἀποπλύνῃ συμβολικῶς τὸ νήπιον τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καὶ νὰ τὸ κάμῃ ὁπαδὸν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Ὅπως γίνεται σήμερον ἡ βάπτισις τὸ νήπιον οὔτε συμβουλὰς δέχεται, οὔτε ἐντυπωτικὰς παραστάσεις ἐννοεῖ. Κατὰ συνέπειαν ἡ βάπτισις εἶναι καθαρῶς μυστηριακὴ καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου πνεύματος καθαρμὸν τοῦ νηπίου ἀπὸ τοῦ ἁμαρτήματος τῆς προμήτορος Εὔας.

Ἡ υἰοθεσία ὁμως ἐν τῷ Τεκ. δὲν ἀποβλέπει οὔτε εἰς θρησκευτικὸν προσηλυτισμὸν, οὔτε εἰς μυστηριακὴν ἐπέμβασιν. Βεβαίως τὸ ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι δὲν τὸ παραλείπει ὁ Τεκ. καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη κατὰ τὴν τελετὴν πρώτη ἡ συνδρομὴ τῆς θείας Προνοίας εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξέλιξιν τοῦ λυκαδέως.

Κυρίως ὁμως ἡ υἰοθεσία, ἣτις γίνεται εἰς τὰ τέκνα τῶν τεκτόνων, ἀποβλέπει εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐννοσῶν τὴν ζωὴν, εἰς τὴν ἠθικὴν ἐκείνην ἐξέλιξιν, ἣτις θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ, ὅταν θὰ φθάσωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν νὰ ἴδωσι πλῆ-

ρες τὸ τεκτονικὸν φῶς καὶ νὰ γίνωσι μέλη τῆς παγκοσμίου οἰκογενείας τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων.

Γενικώτερον δέ, ἡ υἰοθεσία ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα παρακολούθησιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ πάλῃ τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν κακίαν, τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ διὰ συμβουλῶν καὶ παραδειγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ κατάρτισιν ὡς ἀνθρώπου ἐντίμου, εἰλικρινοῦς, ἐργατικοῦ, σώφρονος, ἐκλεκτοῦ.

Ὁ Τεκτονισμὸς δὲν ἀποβλέπει, ὡς πιστεύουσι μερικοὶ ἀφελεῖς, εἰς τὸ νὰ καταρτίσῃ μίαν θρησκείαν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῆς νὰ δημιουργήσῃ μίαν ἄλλην. Ἀντιθέτως ὁ Τεκτονισμὸς, ὅχι μόνον σέβεται καὶ τιμᾷ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς θρησκείας, ἀλλ' ἐπὶ πλέον θεωρεῖ τοὺς ἰδρυτὰς αὐτῶν ὡς Μεγάλους αὐτοῦ Διδασκάλους, καὶ διὰ τῶν ἐντολῶν αὐτῶν, φωτίζει πλείστα ὅσα σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἀτραποῦ, ἣν διανύουσιν οἱ μύσται ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ τέρας τῆς ἀνθρωπιστικῆς αὐτῶν ὁδοιορίας.

Ὁ Τεκτονισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν διὰ τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Ἐπιστήμης τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιδιώκει νὰ τὸν προσεγγίσῃ πρὸς τὸν Θεὸν οὐχὶ διὰ τῶν εὐχῶν τῶν ἱερέων, ἀλλὰ διὰ τῆς σκέψεως, τῆς ἐρεῦνης τῶν Νόμων αὐτοῦ καὶ τῆς προσαρμογῆς τῶν Νόμων τούτων ἐν τῇ καθ' ἑκάστην ἐπικοινωνίᾳ του μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Οὕτω φρονεῖ ὁ Τεκτονισμὸς, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ προσεγγίσῃ εὐκολώτερον καὶ ἀσφαλέστερον τὸν Δημιουργόν του καὶ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ, ὅπως καὶ τὸν πλησίον του, οὐχὶ ἀπὸ φόβον ἢ διότι τοῦ ἐπέβαλον νὰ τοὺς ἀγαπᾷ, ἀλλὰ διότι θὰ πεισθῇ ὁ ἴδιος, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀγαπᾷ.

Μὴ ταρασσέσθω λοιπὸν ἡ καρδιά τινῶν ἐξ ὑμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν εὐγενῶν κυριῶν, ὅτι εἰσελθόντες εἰς τὸ ἄδυτον τοῦτο, διότι ἡ περιέργεια πρὸς στιγμὴν ἐπεβλήθη τῆς προλήψεως, ἐπράξατε ἁμάρτημα ἐναντὶ τῆς θρησκείας ἣν πρεσβεύετε.

Αἱ σκέψεις αὐταὶ πρέπει νὰ περιορίζωνται μόνον εἰς τοὺς πολὺ ἀφελεῖς ἢ εἰς τοὺς κακῶς ἐννοουμένους θρησκολήπτους.

Αἱ θρησκείαι καὶ ὁ Τεκτονισμὸς ἔχουσι κοινὴν ἀποστολήν, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀκολουθοῦσι δύο διαφόρους ὁδοὺς. Ἐκεῖναι μὲν τὴν ὁδὸν τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν εὐχῶν, διότι ἀπευθύνονται πρὸς τὰς μεγάλας μάζας τῶν λαῶν, ὁ Τεκ. δὲ τὴν ὁδὸν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης, διότι ἀπευθύνεται εἰς ἀνωτέρας διανοίας.

Δύνασθε λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψῃτε ἡσυχοὶ εἰς τὸν οἶκόν σας μετὰ τὴν

πεποίθησιν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπεπέσατε εἰς ἀμάρτημα, ἀλλ' ἀντιθέτως ὅτι σᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθῆτε εἰς πόσον ὠραῖα πράγματα διαθέτουσι τὰς ὥρας τῆς σχολῆς των οἱ σύζυγοι καὶ οἱ συγγενεῖ σας τέκτονες.

Παραίνεσις Σεβ.: Γεωργίου Σώκου πρὸς τὸν ἀνακηρυχθέντα Λυκιδέα

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἄνω ὀμιλίας ὁ ἀδ.: Σεβ.: ἀπήθυνε πρὸς τὸν μικρὸν Λυκιδέα Νίκαν τὴν ἀκόλουθον ἀληθῶς Παιδαγωγικὴν παραίνεσιν εἰς ὁμαλὴν οἰκιακὴν γλῶσσαν μᾶλλον πρόσοφορον διὰ παῖδα λαλοῦντα τὴν Ἀγγλικὴν.

Καὶ τώρα μικρό μου παιδί, ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ἡ ἀγαπητὴ αὐτὴ ὀμήγυρις, νὰ πῶ καὶ σὲ σένα δυὸ λόγια.

Χάραξε καλά, βαθειά, μέσα στὸ παιδικό σου μυαλό, ὅσα εἶδες καὶ ὅσα ἄκουσες σήμερα. Ὁ κόσμος ὅλος αὐτὸς μαζεύτηκε γιὰ σένα καὶ ἡ ἱερὰ αὐτὴ τελετὴ ἐγίνε γιὰ σένα. Ἄκουσες, πόσα ὠραῖα λόγια σοῦ εἶπα πρὶν. Πρόσεξε νὰ μὴ ξεχάσῃς τίποτε ἀπ' αὐτά. Κι' ἂν δὲν τὰ ἐννοεῖς καλά, ἢ ἂν ἡ γλῶσσα δὲν σὲ βοηθεῖ, ρώτησε τὸν πατέρα σου νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσῃ. Νὰ τὸν ρωτᾶς κάθε μέρα γιὰ νὰ μὴ τὰ ξεχάσῃς ὡς τὴν ἡμέρα πού θὰ δέσῃ καλὰ τὸ μυαλό σου καὶ θὰ μπορέσῃς νὰ κάθῃσαι ἐδῶ μαζί μας καὶ νὰ βασανίζῃς τίς σκέψεις σου μαζί μας.

Ἄγάπα μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά τὸν Θεό, ποῦ μᾶς ἔδωσε τὴ ψυχὴ καὶ τὸ μυαλό γιὰ νὰ νοιώθουμε τὰ ὠραῖα δημιουργήματά του.

Ἄγάπα τοὺς γονεῖς σου, γιατί αὐτοὶ σ' ἔφεραν στὴ ζωὴ καὶ ὑποφέρουν καὶ ἐργάζονται γιὰ νὰ σὲ μεγαλώσουν καὶ νὰ σὲ κάμουν καλὸν ἄνθρωπο.

Ἄγάπα τέλος, ὅλον τὸν κόσμο. Γιατί ὅλοι εἶναι ἀδελφοί σου. Ἡ ψυχὴ σου νὰ εἶναι πάντοτε πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάπη.

Κάθε βράδυ, πού πηγαίνεις νὰ κοιμηθῆς, τὴν ὥρα ποῦ προσεύχῃσαι, σκέψου γιὰ μιὰ στιγμὴ, πῶς πέρασες τὴν ἡμέρα σου. Μήπως ἔκαμες κανένα κακό; Μήπως ἐθύμωσες μὲ κανένα; Μήπως δὲν ἄκουσες τίς συμβουλὲς τῶν ἀνωτέρων σου; Ὁρκίσου τότε νὰ μὴ τὸ ξανακάνῃς καὶ τὴν ἄλλη μέρα σὰν ἀνοίξῃς τὰ ματάκια σου τρέξε ἀμέσως νὰ διορθώσῃς τὸ σφάλμα σου.

Κι' ὅσο μεγαλώνῃς τόσο νὰ γίνῃσαι καλλίτερος. Ὅλοι ἐμεῖς ποῦ βλέπεις ἐδῶ θὰ σὲ παρακολουθοῦμε καὶ θὰ σὲ προσέχουμε. Φαντάσου πόση λύπη θὰ μᾶς δίνῃς, ὅταν δὲν ἀκολουθῆς τὸν καλὸ δρόμο καὶ μὲ

λειος ἄνθρωπος. Θὰ εἶσαι τὸ καμάρι ὄλων μας, ὅπως θὰ εἶσαι καὶ τῆς οἰκογενείας σου ἢ χαρά.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μικρὲ μου πέταξε χαρούμενος στὴ ζωὴ. Ὁ δρόμος σου ἄς εἶναι στρωμένος μὲ ρόδα καὶ ἡ ζωὴ σου μὲ χαρές. Ὁ Θεὸς ἄς εἶναι πάντα μαζί σου καὶ ἄς εὐλογῇ τὰ βήματά σου!

Μετὰ τὰς ἐπικαίρους καὶ εὐστόχους ὁμιλίας τοῦ ἀδ.: Σεβ.: ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ συγκίνησις συμπάσης τῆς ὁμηγύρευς ἐκορυφώθη, ὁπότεν ζητήσας τὸν λόγον ὁ πατὴρ τοῦ Λυκιδέως ἀδ.: Ἄνδρας Α. Νίκας ἐν καταδήλω συγκινήσει ἐξεφώνησε τὸν κατωτέρω παρατιθέμενον λόγον ἀποπνέοντα βαθύτατον συναίσθημα τεκτονικῆς ἀρετῆς, εἰλικρινείας, μετριοφροσύνης, ἀλλὰ καὶ παρὰ πᾶσαν δυσχέρειαν περὶ τὸν χειρισμὸν τῆς γλώσσης τὸ ἄρωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως. Καὶ ὁ λόγος οὗτος ἀποτελεῖ συνοπτικὴν διδασκαλίαν τὸ μὲν πρὸς τοὺς ἐλευθέρους Τέκτονας, τὸ δὲ πρὸς τοὺς ἐν διασπορᾷ Ἑλληνας.

Λόγος ἀδ.: Ἄνδρου Α. Νίκας

Ὅμολογῶ ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀδυνατῶ νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ τοῦτο ὄχι διότι ἀγαπῶ αὐτὴν ὀλιγώτερον τῆς Ἀγγλικῆς, ἀλλὰ διότι δυστυχῶς ἡ Ἀγγλικὴ εἶναι ἡ μόνη τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσπούδασα καὶ διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἠμποροῦσα σήμερον νὰ σᾶς ἐκφράσω, τὶ ἀκριβῶς αἰσθάνομαι.

Ἄτενίζω ὅμως τὸν μονάκριβόν μου υἱὸν παίζοντα τὸν κύριον ρόλον τῆς ἱερᾶς αὐτῆς τελετῆς, τὴν σπουδαιότητα καὶ ὑψηλὴν σημασίαν τῆς ὁποίας δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι Τέκτονες καὶ μὴ, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ πτωχὴ μου γλῶσσα, μετὰ συγκινήσεως, ὁμοίαν τῆς ὁποίας σπανίως ἤσθάνθην ἐν τῷ βίῳ μου, θὰ εὔρη τὰς καταλλήλους λέξεις νὰ σᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι σήμερον εἶμαι τόσον ὑπερήφανος διὰ τὴν μύησιν τοῦ υἱοῦ μου ὅσον ἤμην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μυσέως μου εἰς τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ὁογάνωσιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὰς μεγάλας αὐτὰς ἀρετάς, τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην τὴν ἐλπίδα, τὴν πίστιν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ὑπεράνω ὄλων τὴν φιλανθρωπίαν.

Δι' αὐτὸ ἐπιτρέψατέ μοι, ὅπως ἀνασκοπήσω τὰς διαφοροὺς ἐν τῷ βίῳ μου σταδικοδρομίας, ὅπως δυνηθῶ νὰ ἐκφράσω, τὶ ἀκριβῶς αἰσθάνομαι.

Γεννηθεὶς ἐν Ἑλλάδι ἀνεχώρησα δι' Ἀμερικὴν, 18ετῆς τὴν ἡλικίαν φέρων μετ' ἐμοῦ τὰς πτωχὰς γνώσεις τοῦ ἐνταῦθα δημοτικοῦ Σχολείου.

Φθάσας εἰς Ἀμερικὴν, πτωχὸς μὲν εἰς γνώσεις καὶ ἀπροστάτευτος, πλούσιος ὅμως εἰς ἔθνικὰς καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ ποθῶν νὰ φανῶ ἀντάξιός πρὸς αὐτὰς εἰργάσθην σκληρῶς κατὰ τὰ νεανικά μου ἔτη. Καὶ πρῶτον ἐπόθησα ὅπως μάθω τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας τὸ κατώρθωσα. Δεύτερον ἐπόθησα νὰ γείνω Ἀμερικανὸς πολίτης καὶ αὐτὸ τὸ κατώρθωσα. Τρίτον ὅταν ἐκηρύχθη ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ἐπόθησα νὰ ὑπερασπίσω τὴν σημαίαν τῆς θετῆς μου πατρίδος καὶ εὐρέθην ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμπολιτῶν μου ὡς Ἀμερικανὸς ἀξιωματικὸς εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον.

Τέταρτον ἐπόθησα νὰ σπουδάσω τὴν νομικὴν, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας, καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἠκούσατε σήμερον ἐδῶ, κατώρθωσα νὰ τὸ πράξω καὶ σήμερον δύναμαι νὰ ὑπερασπίσω τὰ δίκαια τῶν συμπολιτῶν μου.

Καὶ ἐν τέλει ἦλθον εἰς ἡλικίαν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ τὴν ἀφοσίωσίν μας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς διανοητικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ εἰς αὐτὸ ἤμην τυχερὸς καὶ εὐτυχής, διότι εἶχα τὸ προνόμιον νὰ μνηθῶ εἰς τὸν τεκτονισμόν.

Ὡς Σᾶς βεβαιῶ δέ, ὅτι ἂν ἡ ἐκμάθησις τῆς Ἀγγλικῆς ἔφερε καλλιτέραν συνεννόησιν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ κόσμου, ἂν ἡ πολιτογράφησίς μου ὡς Ἀμερικανοῦ Πολίτου μὲ ἔκαμε νὰ ἐννοήσω τὰς ὑποχρεώσεις μου πρὸς τὴν θετὴν πατρίδα, ἡ εἰσοδός μου ἐν τῷ Τεκτονισμῷ μὲ ἔφερον ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος, τὸν ποιητὴν πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ! Καὶ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰσόδου μου ἐν τῷ Τεκτονισμῷ, ὁ Νίκας ὁ ὑπερήφανος, καὶ ὁ ἐπιπόλαιος ἐξηφανίσθη καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἦλθεν ὁ Νίκας ὁ ταπεινός πάντοτε ἔτοιμος νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν πλησίον του, πάντοτε ἔτοιμος νὰ θυσιασθῇ διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἰδέαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ θαυμασία αὕτη ὁργάνωσις, ὁ Τεκτονισμός. Καὶ δι' αὐτό, ὅταν ἡ Ἀχέπα μὲ ἐκάλεσε νὰ τὴν ὑπηρετήσω, προθύμως ἐγκατέλειπα τὴν ἐπιστήμην μου, τὴν ὁποίαν τόσον λατρεύω καὶ ἐτάχθην ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἀχέπας, τὴν ὁποίαν πιστῶς ὑπηρετήσα ἐπὶ διετίαν ὡς γενικὸς Γραμματεὺς, διότι ἡ Ἀχέπα καὶ ὁ Τεκτονισμὸς ἔχουν πολλὰ τὰ κοινά.

Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ὀφείλω εἰς τὸν Τεκτονισμόν, διότι ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ εἰσόδου μου ἀνεκάλυψα, ὅτι ὁ ἄγνωστος τότε, ἀλλὰ ἤδη γνωστός μου Κύριος, πὸν μὲ συνεβούλευσε νὰ μάθω τὴν Ἀγγλικὴν καὶ γίνω Ἀμερικανὸς Πολίτης εἶναι Τέκτων ! καὶ ὁ Κοσ ἐκεῖνος ὅστις μὲ ἐβοή-

εἰσέλθω εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι Τέκτων! καὶ ὁ Κοσ
ὁ ὁποῖος μὲ ἐβोधήθησε καὶ μὲ ἐνεθάρρυνεν εἰς τὰς σπουδὰς μου ἦτο τέ-
κτων, πάντες πρόθυμοι νὰ προσφέρωσιν ὑπηρεσίας πρὸς τὸν πλησίον
των!!

Οὕτω λοιπὸν ὁ Μασονισμὸς ὀρθοῦται σήμερον ἐν Ἀμερικῇ ὡς
βράχος πελώριος καὶ πρὸ τοῦ μεγαλείου του ὁ Ἀμερικανικὸς κόσμος
μένει ἔκθαμβος! οἱ εἰς 3,250,000 ἀνερχόμενοι τέκτονες ἐν Ἀμερικῇ
ἀποτελοῦν κραταιὰν στρατιὰν ἀδελφικῆς Ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης
ἀπιστεύτου βαθμοῦ, καὶ δι' αὐτὸ ἀτενίζων τὸν υἱὸν μου σήμερον ἐνθυ-
μοῦμαι τὸν πατέρα ἀναχωροῦντα ἀπὸ τὴν οἰκίαν του τὸ πρῶτ' διὰ
ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του. Εἶχε χιονίσει ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἡ χιὼν
ἐσκέπαζε τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας του! ἔξηλθεν ὁ πατὴρ τῆς οἰκίας καὶ
διασχίζων τὴν αὐλὴν ἄφισε βαθειὰ ἴχνη ἐπὶ τῆς χιόνος, φθάσας εἰς
τὴν θύραν τῆς αὐλῆς ἔστρεψεν ὀπίσω καὶ εἶδε τὸν μικρὸν του υἱὸν νὰ
ἀκολουθῇ αὐτὸν πατῶν ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἰχνῶν, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ
πατὴρ ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ ἔρωτᾷ αὐτόν, ποῦ πηγαίνεις παιδί μου καὶ ὁ
υἱὸς ἀπαντᾷ: Ἀπλούστατα πατέρα! ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη τοῦ πατρὸς
μου! καὶ σήμερον εἶμαι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος, διότι ὁ υἱὸς μου διὰ
τῆς τελετῆς αὐτῆς δύναται νὰ μοῦ εἴπῃ: Πατέρα ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη σου!

*

**

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ ἀδ. Ἀνδρέου Α. Νίκα ἐκάλυψαν παταγώδη χειρο-
κροτήματα, ἅτινα αὐθόρμητα καὶ ἐγκάρδια ἐξεργάγησαν χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἀνα-
μείνῃ σχετικὸν πρόσταγμα κατὰ τὴν τεκτονικὴν τάξιν.

Ἐν τέλει δὲ τὸ ἀρμόνιον ἐπαιάνισε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, δι' οὗ συνηνοῦντο
εἰς ἓνα τόνον οἱ παλμοὶ τῶν ἑλληνικῶν καρδιῶν.

Οὕτως ἔληξεν ἡ λευκὴ ἐορτὴ καὶ προσεπέμφθησαν ἐν τάξει πάντες οἱ ἀμύη-
τοι ἐπισκέπται, καὶ ἰδίᾳ ὁ φιλοφρόνως τιμήσας τὴν τελετὴν καὶ μετ' ἐνδια-
φέροντος παρακολουθήσας ταύτην ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀμερικῆς.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐπισκεπτῶν ἐπανελήφθησαν αἱ Τεκτονικαὶ
ἐργασίαι, ὁπότε ὁ Μ. Υπ. Ταξίαρχος ἀδ. Π. Καλογερόπουλος ἐπέστησε
τὴν ψυχγωγικὴν καὶ διδακτικὴν τελετὴν διὰ βραχυτάτων πορισμάτων, ἅτινα
συνήγαγεν ἐκ τῶν τελεσθέντων καὶ λεχθέντων καὶ ἐκ τῆς προκληθείσης γενι-
κῆς ἐντυπώσεως ἐπειπὼν ὡς ἀληθῆ ρήτραν, ὅτι «ὅπου μεγαλοουργία, ἐκεῖ καὶ
ἑλληνισμὸς καὶ ὅπου φιλανθρωπία, ἐκεῖ καὶ τεκτονισμὸς» Ἀμέσως εἶτα ἐκλεί-
σθησαν κανονικῶς αἱ ἐργασίαι.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΝ

Ἐγκαίνια Τεκτ.: Μεγάλου τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀν.: τῆς Τουρκίας

Ἐν Ἀνατ.: Κων)πόλεως τῇ 5ῃ Ἀπριλίου (10 1)2 π. μ.) ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἰδιοκτῆτου Μεγάλου τοῦ τουρκικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν ὁ Νομάρχης Κων)πόλεως ἀδ.: Μουχιεδὴν μπέης, ὁ Πρόεδρος τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἀδ.: Χακκῆ Σινασῦ Πασᾶς 33 ἀντιπροσωπεῖται τῶν διαφόρων Στοῶν καὶ πλεῖστοι τέκτονες. Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Μεγ.: Διδ.: ἀδελ.: Σερβέτ Ἐδίπ, βουλευτῆς Κων)πόλεως συμπαραστατούμενος παρὰ τοῦ Προσθ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδελ.: Σερβέτ, ὅστις ἐτέλεσε τὸ τελετουργικὸν μέρος τῶν ἐγκαινίων τυπικώτατα. Ἀνέφερε τὴν σημασίαν τῆς ἀποκτήσεως ἰδιοκτῆτου μεγάρου πρὸς στέγασιν τοῦ Τεκτονισμοῦ. Τὸ τεκτονικὸν μέγαρον εἶναι ναός, εἶπε, συμβολίζων τὴν ἀγάπην, τὴν ἀνοχὴν, τὴν ἰσότητα, τὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν εἰσερχομένων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνθρωπότητος ἄνευ διακρίσεως φυλῶν, θρησκευάματος καὶ Ἐθνικότητος.

Τὸ Μέγαρον ἠγοράσθη διὰ λίρῶν Τουρκίας 30 χιλ. Ἐδαπανήθησαν καὶ 7 χιλ. λίραι δι' ἐπισκευὰς πρὸς τελείαν αὐτοῦ συμπληρωσιν. Τὸ ὀλικὸν ποσὸν θὰ ὑπερβῆ τὰς 50 χιλ. λίρας. Τὸ νέον μέγαρον ἔχει δύο ναοὺς καὶ Περιστευλιακὸν ναόν. Κεῖται ἐν τῇ ὁδῷ Πολωνίας (ὑπ' ἀριθ. 25) τοῦ Πέρα, ἣτις εἶναι κεντρικωτάτη.

Ἡ Σ.: Στοᾶ «Ἀρμονία» ἐπισήμως προσκληθεῖσα παρέστη κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων.

Ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ πλὴν τῶν Τουρκικῶν Στοῶν θὰ στεγασθῆ ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ Γαλλικὸς καὶ ὁ Ἰταλικὸς τεκτονισμὸς τῆς Ἀνατολῆς μας.

Ἡ Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Τουρκίας διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ νέου μεγάρου ἐξυπηρετεῖ τὸ τεκτονικὸν τάγμα διευκολύνουσα τὴν ἄνετον καὶ τακτικὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων ἐργαστηρίων αὐτοῦ.

Δ. Ε.

Σ.: Στ.: «Ἀρμονία» ἐν Ἀν.: Κωνσταντινουπόλεως

Τὸ Τεκτονικὸν Μνημόσυνον τὸ τελεσθὲν ἐν τῇ Στοᾷ «Ἀρμονία», περὶ οὗ ἐγράφησαν τὰ δέοντα εἰς τὸ τεῦχος τοῦ π. μηνὸς Μαρτίου, ὑπῆρξε κατὰ νεωτέραν ἀνταπόκρισιν καθυστερήσασαν, ἀληθῆς, μυστα-

γωγία, διανοίξασα τὰς ψυχὰς τῶν συγχρόνων ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφῶν πρὸς τὰς ἀκτινοβολίας τῶν ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς αἰωνίας Ἀνατολῆς λουομένων ψυχῶν ἐπιτίμων τε καὶ ἐνεργῶν μελῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἰδρύσεως τῆς ἤδη ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς λειτουργούσης Ἀρμονίας, ἣτις ἀπέτισεν οὕτω ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς μεταστάντας τέκτονας, ὡς διηρημένηευσεν εὐστόχως διὰ τοῦ ἐπιμνημοσύνου λόγου ὁ ρήτωρ τῆς στοᾶς Φιλτ.: Ἄδ.: Θωμᾶς Νάτσινα, τοῦ ὁποίου τό τε ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκ τυπογραφικοῦ σφάλματος παρηλλάγησαν εἰς ὀνοματεπώνυμον, ὅπερ οὐδεὶς ἕτερος ἀδελφὸς φέρει.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ γενομένου σφάλματος παρακαλοῦμεν τοὺς τηροῦντας σειρὰν τοῦ Πυθαγόρου, ὅπως προβῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν σχετικὴν διόρθωσιν διὰ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἀνυπόστατου ὀνοματεπωνύμου καὶ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ πραγματικοῦ τοιοῦτου τοῦ Ἀδελφοῦ Θωμᾶ Νάτσινα εἰς σελίδα 154 τεύχους Μαρτίου.

Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ὁ τέταρτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας πρόκειται νὰ μνηθῆ εἰς τὸν Τεκτονισμὸν. Θὰ εἶναι ὁ τρίτος τέκτων τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας, μόνου ἀπομένουτος εἰσέτι ἐκτὸς τοῦ Τεκτονισμοῦ τοῦ Πρίγκηπος Ἑρρίκου. Ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος προῦτάθη παρὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας καὶ Δουκὸς τῆς Ὑόρκης.

Chicago Scottish Bite Magazine

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΕΚΙΟΥ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Μ.) — Ἱστορικαὶ μελέται.

Ἡ Ἀνατολή καὶ ἡ Θεοκρατία. Ἀθήναι 1928.

Ἡ προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ καθορισμὸν τοῦ ἀρχετύπου τῶν ὄντων ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως ἀναζητηθῇ ἡ μετὰ τὸ τῶν ἐθνῶν κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ.

Οἱ ἐπιστήμονες πάσης ἐποχῆς παρὰ τὰς πολλαπλᾶς ὑποθέσεις των δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὁμονοήσωσι καὶ παράσχωσι λύσιν τινὰ ἀληθοφανῆ, δυναμένην νὰ γίνῃ ὁμοθύμως ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς ὑψηλίου.

Τὸ Κέντρον τῆς γῆς καὶ αἱ ἀνὰ τὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὁρίζοντος διακεχωρισμέναι ἤπειροι διαφιλονικοῦσι πρὸς ἀλλήλας, ἀξιοῦσαι ὅτι ἐκάστη αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ. Οὕτως ἡ Ἀσία, ἡ κατὰ συνθήκην καλουμένη Ἀνατολή, ἐρίζει πρὸς τὴν Κολχίδα ἰσχυριζομένην ὅτι τὸ φῶς ἐξ αὐτῆς ἐκπορεύεται. Ἡ Κολχὶς πάλιν ἀπαιτεῖ τὸ ἔπαθλον προβάλλουσα ὅτι οἱ Ἀργοναῦται (οἱ ἀνὰ πάσας τὰς ἐποχὰς μύσται) παρέλαβον ἐξ αὐτῆς τὸ ὑπὸ μορφὴν χρυσοῦ δέρατος Φῶς, καὶ ἀνταγωνίζεται πρὸς τὸν Ὀλυμπον, ἐφ' οὗ ἐμορφώθη τὸ δωδεκάθεον καὶ ἐξ οὗ ἐκλάπη τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ Προμηθέως. Τέλος ὁ Ὀλυμπος διαμφισβητεῖ τὸ πρωτεῖον πρὸς τὴν Αἴγυπτον ἐξ ἧς ὁ Κάδμος μετέφερε τὰ Φοινικικὰ γράμματα.

Πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος ἠνεύχθη μία μέση ὁδὸς ἄγουσα εἰς τὸ ἐξῆς πόρισμα. Οὐδεμία χώρα κέκτηται τὸ προνόμιον τῆς Ἑστίας τῶν γραμμάτων, ἀλλ' εἰς πάντα τόπον ἀνεπτύχθη ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων πολιτισμός, ἀναλόγως πρὸς τὴν περιβάλλουσαν φύσιν καὶ πρὸς τὰ εἰς τὴν διάθεσίν του μέσα. Ἐπειδὴ δὲ ὡς μέτρον καὶ σταθμὸς πρὸς μόρφωσιν παντὸς Πολιτισμοῦ ἐλήφθη ἡ ἐνιαία καὶ ἀδιαχώριστος φύσις συνέβη ὥστε νὰ συμπέσωσιν οἱ κατὰ τόπους πολιτισμοὶ καὶ νὰ φαίνηται ὁ εἷς μικρογραφία ἢ πανομοιότυπον τοῦ ἐτέρου.

B'.

Τῆς σχολῆς, ἣτις πρεσβεύει ὅτι ἡ Ἀσία ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς νομικῆς **Κωνσταντῖνος Μέκιος**, ὅστις ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον : **Ἀνατολή καὶ Θεοκρατία** βιβλίῳ του ἐκθέτει πῶς διεμορφώθησαν καὶ ἐξειλίχθησαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ αἱ διάφοροι φυλαὶ καὶ πατριαί, τίνι τρόπῳ ἐγκατεσπάθησαν εἰς τὴν γῆν ὁρμηθεῖσαι ἐξ Ἀσίας, ποῦ ἀνάγουν τὴν γένεσιν

των ἢ ἱερὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἐνότητος καὶ πειθαρχίας ἰδέα, αἱ ἀνεπτυγμέναι γλῶσσαι καὶ νομοθεσίαι κλπ.

Ἐν τῷ ἀξιοσυστάτῳ τούτῳ βιβλίῳ διαβλέπει τις, ὅτι σκαπανεῖς καὶ πρόδρομοι παντὸς πολιτισμοῦ ὑπῆρξαν οἱ Ἀσιανοί, οἵτινες διὰ τῶν Φοινίκων, τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Πελασγῶν καὶ ἄλλων λαῶν μετωχέτευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δᾶδα τοῦ πολιτισμοῦ.

Κατὰ ταῦτα τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς λατρείας, τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν, τῶν ἐφευρέσεων, τῆς βιομηχανίας, τῆς ἐμπορείας, τῆς ναυτιλίας κλπ., (αἵτινες ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἐξεπορεύθησαν) ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέον νὰ ἀναζητηθῶσι.

Τὰ πλεονεκτήματα ὅμως αὐτὰ τῆς Ἀνατολῆς συνοδεύουσι καὶ μειονεκτήματα, καθόσον ἐν ὀνόματι τῶν περικοσμούντων τὴν Ἀσίαν ἀρετῶν καὶ ὑψηλῶν ἀρχῶν πλείσται ἀτιμώσεις καὶ ἐγκλήματα διεπράττοντο, πλείστοι θεσμοὶ ἀποτρόπαιοι καὶ εὐλαβεῖς ἐξευρίσκοντο· συνελόντι δ' εἰπεῖν, ἡ ἐξηρμένη τῆς Ἀνατολῆς παιδεία ἦτο συνυφασμένη μετὰ τῆς ἐμπαθεστέρης θρησκοληψίας, ἡ ἀκρατῆς τῆς ψυχῆς εὐγένεια μετὰ τῆς ἀνεκλαλήτου ἀπανθρωπίας, ἡ παραδειγματικώτερα πειθαρχία μετὰ τῆς ἀγριωτέρας ἀναρχίας, ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ σκληρογωγία μετὰ τῆς ἀκρατίας καὶ μαλθακότητος, καὶ γενικῶς αἱ λαμπρότεραι ἀρεταὶ μετὰ τῶν εἰδεχθεστέρων κακιῶν.

Γ'.

Τῆς Ἀσίας χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ὑπῆρξε τὸ ἱεροπρεπὲς περιβάλλον, ὅπερ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξελιχθέν, ἐμόρφωσε τὴν **Θεοκρατίαν**, [ἦτοι τὸν θεσμόν τῆς ἀμέσου ἐξουσίας καὶ ἐπιβολῆς, ἣν ἡ θεότης, (εἴτε ἐνιαία ὡς ἡ τῶν μονοθεϊστῶν, εἴτε πολυσύνθετος ὡς ἡ τῶν πολυθεϊστῶν), ἤσκησεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐπὶ τῶν ἀτόμων καὶ κοινωνιῶν] καὶ τὰ μυστήρια, ἅτινα εἶναι εἰδός τι λατρείας, ἔχον τι τὸ μυστηριῶδες διὰ τὰ πλήθη καὶ μόνον διὰ τοὺς μεμνημένους τυγχάνον γνωστόν.

Ἦτε θεοκρατία καὶ τὰ μυστήρια ἀναπτυσσόμενα ἐπαρκῶς ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ ἀδ. Μέκιου τὸ καθιστῶσιν ἀπαραίτητον ἐφόδιον παντὸς μύστου, ὅστις ἐξ αὐτοῦ δύναται ν' ἀρυσθῇ πλείστας ὅσας λεπτομερείας τῶν δρώντων καὶ δρωμένων τῶν Ἐλευσινείων μυστηρίων, τῶν Κυβελείων, τῶν Καβειρίων, τῶν Ὀρφικῶν, ἐν οἷς προεξάρχει ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς καθαρόν καὶ ἐξίλασμόν, ἀναπτύσσονται δὲ καὶ αἱ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ μελλούσης κρίσεως πεποιθήσεις.